

1 Í upphavi var Orðið, og Orðið var hjá Gudi, og Orðið var Gud. **2** Hann var í upphavi hjá Gudi. **3** Alt er vorðið til við Honum, og uttan Hann er einki vorðið til av tí, sum til er. **4** Í Honum var lív, og lívið var ljós menniskjanna. **5** Ljosið skínur í myrkrinum, og myrkrið skilti tað ikki. **6** Maður kom, sendur frá Gudi; navn hansara var Jóhannes. **7** Hann kom til vitnisburð, at hann skuldi vitna um ljosið, so øll skuldu koma til trúgv við honum. **8** Hann var ikki ljosið, men hann skuldi vitna um ljosið. **9** Hitt sanna ljosið, tað, sum lýsir yvir øll menniskju, skuldi nú koma í heimin. **10** Hann var í heiminum, og heimurin er vorðin til við Honum; men heimurin kendi Hann ikki. **11** Hann kom til Sítt egna, men Hansara egnu tóku ikki ímóti Honum. **12** Men so mongum sum tóku ímóti Honum, gav Hann mátt at verða børn Guds - teimum, ið trúgva á navn Hansara; **13** tey eru fødd, ikki av blóði, heldur ikki av holds vilja, heldur ikki av mans vilja, men av Gudi. **14** Orðið varð hold og tók bústað millum okkara, fullur av náði og sannleika, og vit sóu dýrd Hansara, dýrd sum hana, ið einborin Sonur hevur frá Faðir Sínum. **15** Jóhannes vitnar um Hann, rópar og sigur: "Hesin er Hann, sum eg segði um: "Tann, ið kemur eftir meg, er komin undan mær, tí Hann var, áðrenn eg."" **16** Av fylling Hansara hava vit øll fingið, og tað náði yvir náði. **17** Tí lógin varð givin við Mósesi; náðin og sannleikin eru komin við Jesusi Kristi. **18** Eingin hevur nakrantíð sæð Gud; hin einborni Sonurin, sum er í fangi Faðirsins, hevur kunngjørt Hann. **19** Hetta er tað, ið Jóhannes vitnaði, tá ið Jødarnir sendu prestar og Levitar úr Jerúsalem at spyrja hann, hvør hann var. **20** Tá segði hann beint fram og noktaði ikki, hann viðgekk: "Eg eri ikki Kristus." **21** Teir spurdu hann: "Hvat tá? Ert tú Elias?" Hann svaraði: "Tað eri eg ikki." "Ert tú profeturin?" Hann svaraði: "Nei!" **22** Tá søgdu teir við hann: "Hvør ert tú? so vit fáa givið teimum svar, sum hava sent okkum; hvat sigur tú um teg sjálvan?" **23** Hann svaraði: "Eg eri rødd eins, sum rópar í oyðimørkini: "Javnið Harranum vegin!" sum Esaias profetur hevur sagt!" **24** Teir, ið út vóru sendir, vóru Farisearar. **25** Teir spurdu hann nú: "Hví doypir tú tá,

táið tú ikki ert Kristus, ei heldur Elias, ei heldur profeturin?" **26** Jóhannes svaraði teimum: "Eg doypí í vatni; mitt ímillum tykkara stendur tann, sum tit kenna ikki, **27** Hann, sum kemur eftir meg, og sum eg ikki eri verdigur at loysa skóreimina hjá." **28** Hetta hendi í Betania hinumegin Jordan, har sum Jóhannes doypí. **29** Dagin eftir sá hann Jesus koma til sín, og segði: "Hygg lamb Guds, sum tekur burt synd heimsins! **30** Hesin er tann, sum eg segði um: "Eftir meg kemur maður, sum er komin undan mær; tí Hann var, áðrenn eg." **31** Eg kendi Hann ikki; men fyri at Hann skuldi verða Ísrael opinberaður, eri eg komin og doypí í vatni." **32** Og Jóhannes vitnaði og segði: "Eg havi sæð Andan dala niður av Himli sum dúvu, og Hann varð verandi yvir Honum. **33** Eg kendi Hann ikki; men tann, sum sendi meg at doypa í vatni, segði við meg: "Tann, sum tú sært Andan dala niður yvir og verða verandi yvir, er tann, sum doypir í Heilaga Andanum." **34** Og eg havi sæð tað, og eg havi vitnað, at hesin er Sonur Guds." **35** Dagin eftir stóð Jóhannes aftur har, og tveir lærisveinar hansara. **36** Hann hugdi á Jesus, sum kom gangandi, og segði: "Hygg lamb Guds!" **37** Lærisveinarnir báðir hoyrdu orð hansara, og teir fóru aftan á Jesusi. **38** Tá vendi Jesus Sær á; og táið Hann sá teir koma aftan á Sær, segði Hann við teir: **39** "Hvat vilja tit?" Teir svaraðu Honum: "Rabbi" (sum útlagt er: Meistari), "hvar hevur Tú tilhald?" **40** Hann segði við teir: "Komið og síggið!" Teir komu tá og sóu, hvar Hann hevði tilhald, og teir vórðu hjá Honum tann dagin; tað var um tíggjunda tíman. **41** Annar av teimum báðum, ið hoyrdu tað, sum Jóhannes segði, og fóru aftan á Jesusi, var Andrias, bróðir Símun Pætur. **42** Hann hitti fyrst bróður sín, Símun, og segði við hann: "Vit hava funnið Messias" (tað er útlagt: Kristus). **43** Og hann fór til Jesus við honum. Jesus hugdi uppá hann og segði: "Tú ert Símun, sonur Jóhannes; tú skalt eita Kefas" (tað er útlagt: Petrus). **44** Dagin eftir ætlaði Hann at fara haðani til Galilea, og Hann hitti Filip. Jesus segði við hann: "Fylg Mær!" **45** Filip var úr Betsaida, býnum, sum Andrias og Pætur vóru úr. **46** Filip hitti Natanael og segði við hann: "Vit hava funnið Hann, sum Móses hevur skrivað um í lógini, og profetarnir við, Jesus, son Jósef, úr Nazaret!" **47** Natanael segði við hann: "Kann nakað gott vera úr Nazaret?"

Filip svaraði honum: "Kom og síggj!" **48** Jesus sá Natanael koma til Sín, og segði um hann: "Hygg, hetta er sanniliga Ísraelsmaður, sum ikki er svik í!" **49** Natanael spurdi Hann: "Hvaðani kennir Tú meg?" Jesus svaraði honum: "Áðrenn Filip rópti teg, sá Eg teg - meðan tú vart undir fikutrænum." **50** Natanael svaraði Honum: "Rabbi, Tú ert Sonur Guds, Tú ert kongur Ísraels!" **51** Jesus svaraði honum: "Trýrt tú, fyri tað at Eg segði við teg, at Eg sá teg undir fikutrænum? Tú skalt fáa at síggja tað, ið størri er enn hetta!" **52** So segði Hann við hann: "Sanniliga, sanniliga sigi Eg tykkum: Tit skulu fáa at síggja Himmalin opnan og einglar Guds stíga upp og fara niður yvir Menniskjasyninginum!"

2

1 Triðja dagin var brúdleyp í Kana í Galilea, og móðir Jesus var har. **2** Eisini Jesus og lærisveinar Hansara vórðu bodnir í brúdleypið. **3** Nú varð vínið uppi, og móðir Jesus segði við Hann: "Tey hava einki vín." **4** Jesus svaraði henni: "Hvat havi Eg við teg at gera, kvinna! Tími Mín er ikki komin enn." **5** Móðir Hansara segði við tænararnar: "Tað, sum Hann sigur við tykkum, skulu tit gera." **6** Nú stóðu har seks vatnílöt av steini, soleiðis sum siður var hjá Jødunum við reinsan; tey tóku hvørt tvey ella trý bat. **7** Jesus segði við tey: "Fyllið ílötini við vatni!" Tey fyltu tey tá á tremur. **8** So segði Hann við tey: "Oysið nú uppúr og berið fyristøðumanninum!" Tey bóru honum tað. **9** Tá ið fyristøðumaðurin nú smakkaði á vatnið - sum var vorðið vín - og ikki vitsti, hvaðani tað var komið - men tænararnir, sum høvdu oyst vatnið uppúr, vitstu tað - rópti fyristøðumaðurin brúðgómin og segði við hann: **10** "Hvør maður setur fyrst hitt góða vínið fram, og tá ið teir eru vorðnir druknir, tá hitt ringara; tú hevur goymt hitt góða vínið til nú!" **11** - Hetta fyrsta tekin Sítt gjørdi Jesus í Kana í Galilea - og opinberaði dýrd Sína, og lærisveinar Hansara trúðu á Hann. **12** So fór Hann oman til Kapernaum, Hann, móðir Hansara, brøður Hansara og lærisveinar Hansara; men har steðgaðu tey ikki nógvar dagar. **13** Páskir Jødanna vóru nú nær, og Jesus fór niðan til Jerúsalem. **14** Í templinum fann Hann teir sitandi, sum seldu neyt, seyð og dúvur, og

peningavekslararnar. **15** Tá gjörði Hann Sær koyril av togi og rak tey øll út úr templinum, bæði seyðin og neytini; og Hann stoytti niður smápeningar peningavekslaranna og koyrði umkoll borð teirra. **16** Hann segði við teir, ið seldu dúvur: "Takið hetta burt hiðani, gerið ikki hús Faðirs Míns til handil!" **17** Tá kom lærisveinum Hansara í hug, at skrivað er: "Ídni fyri húsi Tínum hevur etið Meg upp." **18** Jødarnir tóku nú til orða og søgdu við Hann: "Hvat tekin vísir Tú okkum, síðani Tú gert hetta?" **19** Jesus svaraði teimum: "Brótið niður hetta tempul, og Eg skal reisa tað upp aftur eftir trimum døgum!" **20** Tá søgdu Jødarnir: "Í 46 ár stóð hetta tempul í gerð, og Tú skalt reisa tað upp aftur eftir trimum døgum!" **21** - Men Hann talaði um tempul likams Síns. **22** Seinni, tá ið Hann var risin upp frá hinum deyðu, mintust lærisveinar Hansara, at Hann hevði sagt hetta, og teir trúðu skriftini og orðinum, ið Jesus hevði sagt. **23** Meðan Hann nú var í Jerúsalem um páskirnar, á høgtíðini, trúðu mong á navn Hansara, tá ið tey sóu tekin Hansara, sum Hann gjörði. **24** Men Jesus sjálvur leit Seg ikki til teirra, tí Hann kendi øll, **25** og tí Honum nýttist ikki, at nakar skuldi vitna um menniskjuna; Hann vitsti sjálvur, hvat í menniskjuni var.

3

1 Millum Fariseararnar var maður, ið æt Nikodemus, ein ráðharri Jøðanna. **2** Hann kom til Hansara á nátt og segði við Hann: "Rabbi! Vit vita, at Tú ert lærari, komin frá Gudi; tí eingin kann gera hesi tekin, sum Tú gert, uttan Gud er við honum." **3** Jesus svaraði honum: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tær: Verður ein ikki føddur av nýggjum, kann hann ikki síggja ríki Guds." **4** Nikodemus segði við Hann: "Hvussu kann nakar verða føddur, tá ið hann er gamal! Man hann aðru ferð kunna fara inn í lív móður sínar og verða føddur!" **5** Jesus svaraði: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tær: Verður ein ikki føddur av vatni og Anda, kann hann ikki koma inn í ríki Guds. **6** Tað, ið føtt er av holdinum, er hold, og tað, ið føtt er av Andanum, er andi. **7** Undrast ikki á, at Eg segði við teg: "Tit mugu føðast av nýggjum!" **8** Vindurin blæs, hagar hann vil, og tú hoyrir suðið, men tú veitst ikki, hvaðani hann kemur, og hvar hann fer; so er við einum og hvørjum, ið

føddur er av Andanum." **9** Nikodemus svaraði Honum: "Hvussu kann hetta verða?" **10** Jesus svaraði honum: "Tú ert lærari Ísraels og veitst ikki hetta! **11** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tær: Vit tala tað, ið vit vita, og vit vitna tað, ið vit hava sæð, og tit taka ikki ímóti vitnisburði okkara. **12** Trúgva tit ikki, tá ið Eg tali við tykkum um tað, ið hoyrir jørðini til, hvussu skulu tit tá trúgva, um Eg tali við tykkum um hitt himmalska! **13** Og tó er eingin farin upp til Himmals uttan Hann, sum er stigin niður av Himli, Menniskjasonurin, sum er í Himli. **14** Eins og Móses lyfti upp ormin í oyðimørkini, so skal Menniskjasonurin verða lyftur upp, **15** fyri at hvør tann, sum trýr, skal hava ævigt lív í Honum. **16** Tí so elskaði Gud heimin, at Hann gav Son Sín, hin einborna, fyri at hvør tann, ið trýr á Hann, skal ikki fortapast, men hava ævigt lív. **17** Ikki sendi Gud Son Sín í heimin, fyri at Hann skal døma heimin, men fyri at heimurin skal verða frelstur við Honum. **18** Tann, ið trýr á Hann, verður ikki dømdur; tann, ið ikki trýr, er longu dømdur, tí hann hevur ikki trúð á navn einborna Sonar Guds. **19** Og hetta er dómurin, at ljósið er komið í heimin, men menniskjuni elskaðu myrkrið meir enn ljósið; tí verk teirra vóru ónd. **20** Hvør tann, ið ger ilt, hatar ljósið og kemur ikki til ljósið, fyri at verk hansara skulu ikki verða opinberað. **21** Men tann, ið ger sannleikan, kemur til ljósið, fyri at verk hansara kunnu verða opinberað - at tey eru gjørd í Gudi." **22** Eftir hetta fóru Jesus og lærisveinar Hansara um Judealand, og Hann var har við teimum og doypiti. **23** Men eisini Jóhannes doypiti, í Enon, stutt frá Salim, tí har var nógv vatn; fólkið kom hagar og læt seg doypa. **24** Tí tá var Jóhannes enn ikki settur í fangahús. **25** Nú varð stríð millum lærisveinar Jóhannesar og ein Jøda um reinsan. **26** Og teir komu til Jóhannes og søgdu við hann: "Rabbi! Hann, sum var hjá tær hinumegin Jordan, Hann, sum tú gavst vitnisburð - nú doypir Hann, og øll koma til Hansara!" **27** Jóhannes svaraði: "Menniskjað kann einki fáa, uttan tað er givið tí av Himli. **28** Tit eru sjálvir vitni míni, at eg segði: "Eg eri ikki Kristus, men eg eri sendur út undan Honum." **29** Tann, ið hevur brúðrina, er brúðgómurin; men vinur brúðgómsins, sum stendur og lurtar eftir Honum, gleðist stórliga við rødd brúðgómsins. Henda gleði mín er nú vorðin fullkomin. **30** Hann skal

vaksa, og eg skal minka. **31** Hann, sum kemur omanfrá, er yvir øllum; hann, sum er av jørðini, er av jørðini og talar av jørðini; Hann, sum kemur av Himli, er yvir øllum. **32** Tað, ið Hann hevur sæð og hoyrt, vitnar Hann, og eingin tekur ímóti vitnisburði Hansara. **33** Tann, sum tekur ímóti vitnisburði Hansara, hevur staðfest, at Gud er sannorðaður. **34** Tí Hann, sum Gud hevur sent, talar orð Guds; Gud gevur ikki Andan eftir máli. **35** Faðirin elskar Sonin og hevur givið Honum alt í hond. **36** Tann, ið trýr á Sonin, hevur ævigt lív; men tann, ið ikki vil lýða Sonin, skal ikki síggja lívið; nei, vreiði Guds verður verandi yvir honum."

4

1 Tá ið Harrin nú fekk at vita, at Fariseararnir høvdu frætt, at Jesus vann fleiri lærisveinar og doypiti fleiri enn Jóhannes **2** - tó var tað ikki Jesus sjálvur, sum doypiti, men lærisveinar Hansara - **3** tá fór Hann úr Judea og fór avstað aftur til Galilea. **4** Hann mátti tá fara gjøgnum Samaria. **5** So kom Hann til bý í Samaria, sum eitur Sikar, stutt frá jarðarstykkinum, ið Jákup gav Jósefi, syni sínum. **6** Har var brunnur Jákups. Jesus - sum var móður av ferðini - sat nú har við brunnin; tað var um sætta tíman. **7** Tá kom kvinna úr Samaria eftir vatni. Jesus segði við hana: "Gev Mær at drekka!" **8** Tí lærisveinar Hansara vóru farnir avstað inn í býin at keypa mat. **9** Tá segði hin samverska kvinnan við Hann: "Hvussu ber tað til, at Tú, sum ert Jødi, biður meg, samverska kvinnu, um nakað at drekka?" - Tí Jødar koma ikki saman við Samverjar. **10** Jesus svaraði henni: "Hevði tú kent gávu Guds, og vitsti tú, hvør Hann er, sum sigur við teg: "Gev Mær at drekka!" - so hevði tú biðið Hann, og Hann hevði givið tær livandi vatn." **11** Kvinnan segði við Hann: "Harri, Tú hevur jú einki at draga upp vatn við, og brunnurin er djúpur; hvaðani hevur Tú tá hitt livandi vatnið? **12** Manst Tú vera størri enn Jákup, faðir okkara, sum hevur givið okkum brunnin og sjálvur drukkið úr honum, hann og synir hansara og kriatúr hansara?" **13** Jesus svaraði henni: "Hvør tann, ið drekkur av hesum vatni, skal tysta aftur. **14** Men tann, ið drekkur av vatninum, ið Eg gevi honum, skal ikki tysta í allar ævir; nei, vatnið, ið Eg gevi honum, skal verða í

honum kelda av vatni, sum springur upp til ævigt lív." **15** Kvinnan segði við Hann: "Harri, gev mær hetta vatn, so eg tysti ikki og kann sleppa frá at koma higgar eftir vatni!" **16** Hann segði við hana: "Far avstað og rópa mann tín og kom so higgar!" **17** Kvinnan svaraði: "Eg havi ongan mann." Jesus segði við hana: "Væl mást tú siga: "Eg havi ongan mann"! **18** Tí tú hevur havt fimm menn, og hann, ið tú hevur nú, er ikki maður tín - har segði tú satt!" **19** Tá segði kvinnan við Hann: "Harri, eg síggi, at Tú ert profetur!" **20** Fedrar okkara hava tilbiðið á hesum fjalli, og tit siga, at í Jerúsalem er staðið, har tilbiðið eigur at verða." **21** Jesus segði við hana: "Trúgv Mær, kvinna, tann tíð kemur, tá ið tað hvørki skal vera á hesum fjalli ella í Jerúsalem, tit tilbiðja Faðirin. **22** Tit tilbiðja tað, ið tit ikki kenna; vit tilbiðja tað, ið vit kenna; tí frelsan kemur frá Jødunum. **23** Men tann tíð kemur - og er nú - tá ið hinir sonnu tilbiðjarar skulu tilbiðja Faðirin í anda og sannleika; tí tað er slíkar tilbiðjarar, Faðirin vil hava. **24** Gud er Andi, og tey, sum tilbiðja Hann, mugu tilbiðja í anda og sannleika." **25** Kvinnan segði við Hann: "Eg veit, at Messias kemur, Hann, sum kallast Kristus; tá ið Hann kemur, skal Hann kunngera okkum alt." **26** Jesus svaraði henni: "Tað eri Eg, Hann, sum talar við teg!" **27** Í tí sama komu lærisveinar Hansara; teir undraðust á, at Hann talaði við kvinnu; tó segði eingin: "Hvat vilt Tú henni?" ella: "Hví tosar Tú við hana?" **28** Tá læt kvinnan vatnkrukku sína standa og fór inn í býin og segði við fólkið har: **29** "Komið og síggið mann, sum hevur sagt mær alt, ið eg havi gjørt! Man Hann ikki vera Kristus?" **30** Tey fóru tá út úr býnum og tóku leiðina út til Hansara. **31** Meðan hetta fór fram, bóðu lærisveinarnir Hann og søgdu: "Rabbi, fá Tær at eta!" **32** Hann svaraði teimum: "Eg havi mat at eta, sum tit ikki vita um." **33** Tá søgdu lærisveinarnir hvør við annan: "Man nakar hava borið Honum mat?" **34** Jesus segði við teir: "Matur Mín er at gera vilja Hansara, sum sendi Meg, og fullføra verk Hansara. **35** Siga tit ikki: "Fýra mánaðir eru enn, áðrenn heystið kemur"! Men Eg sigi tykkum: Lyftið upp eygu tykkara og síggið markirnar - tær eru longu hvítar til at heysta! **36** Tann, ið heystar, fær lön og savnar ávøkst til ævigt lív, so at teir kunnu gleðast saman, bæði tann, ið sáar, og tann, ið heystar. **37** Tí her

er orðið satt: "Ein sáar, og annar heystar." **38** Eg havi sent tykkum út at heysta tað, sum tit ikki hava arbeitt; aðrir hava arbeitt, og tit eru komnir inn í arbeiði teirra." **39** Nógvir Samverjar úr býnum komu til trúgv á Hann av tí, sum kvinnan segði, tá ið hon vitnaði: "Hann hevur sagt mær alt, ið eg havi gjørt!" **40** Tá ið nú Samverjar komu til Hansara, bóðu teir Hann steðga hjá sær; Hann varð tá har tveir dagar. **41** Og uppafstur mong onnur komu til trúgv av tí, sum Hann talaði. **42** Tey søgdu við kvinnuna: "Nú trúgva vit ikki longur av tí, sum tú hevur sagt; tí nú hava vit sjálv hoyrt, og nú vita vit, at hesin er sanniliga frelsari heimsins." **43** Eftir teir báðar dagarnar fór Hann haðani til Galilea. **44** Tí Jesus vitnaði sjálvur, at profetur verður ikki ærdur á sínum egna heimstaði. **45** Tá ið Hann nú kom til Galilea, tóku Galilearar ímóti Honum; tí teir høvdu sæð alt, ið Hann hevði gjørt í Jerúsalem um høgtíðina; tí eisini teir høvdu verið til høgtíðina. **46** Hann kom tá aftur til Kana í Galilea, har sum Hann hevði gjørt vatnið til vín. Í Kapernaum var ein embætismaður kongsins; hann hevði son liggjandi sjúkan. **47** Tá ið hann frætti, at Jesus var komin úr Judea til Galilea, fór hann avstað til Hansara og bað Hann koma oman og grøða son sín; tí hann lá fyri deyðanum. **48** Tá segði Jesus við hann: "Sígga tit ikki tekin og undur, trúgva tit ikki!" **49** Embætismaðurin segði við Hann: "Harri, kom, áðrenn barn mítt doyri!" **50** Jesus segði við hann: "Far avstað - sonur tín livir!" - Maðurin trúði orðinum, ið Jesus segði við hann, og fór. **51** Meðan hann enn var á heimferðini, møttu tænarar hansara honum og søgdu: "Sonur tín livir!" **52** Tá spurdi hann teir um tíman, tá ið hann var vorðin betri, og teir svaraðu honum: "Í gjár um sjeýnda tíman slapp hann frá feprinum." **53** Tá fekk faðirin at síggja, at tað hevði verið í tí tíma, tá ið Jesus segði við hann: "Sonur tín livir!" Og hann trúði sjálvur, og alt hús hansara. **54** Hetta tekinið - sum var hitt annað - gjørdi Jesus, tá ið Hann var komin úr Judea til Galilea.

5

1 Eftir hetta kom ein høgtíð Jødanna, og Jesus fór niðan til Jerúsalem. **2** Við Seyðaportur í Jerúsalem er hylur, sum á hebraiskum eitur Betesda og

hefur fimm súlugongir. **3** Í teimum lá mongd av sjúkum: Blind, lamin, visin, (sum bíðaðu eftir, at vatnið skuldi órógvast. **4** Tí av og á fór eingil niður í hylin og órógvaði vatnið; tann, ið tá fyrstur fór niður í vatnið, eftir at tað var órógvað, varð frískur, hvørja sjúku hann so hevði.) **5** Nú var har maður, sum hevði verið sjúkur í 38 ár. **6** Táið Jesus sá hann liggja har, og vitsti, at hann longu hevði ligið sjúkur í langa tíð, segði Hann við hann: "Vilt tú verða frískur?" **7** Hin sjúki svaraði Honum: "Harri, eg havi ongan, sum kann fáa meg niður í hylin, táið vatnið verður órógvað; og táið eg komi, fer eitt annað niðuri undan mær!" **8** Jesus segði við hann: "Reis teg, tak song tína og gakk!" **9** Alt fyri eitt varð maðurin frískur, og hann tók song sína og gekk. Men hesin dagur var sabbatur. **10** Jødarnir søgdu tí við hann, ið grøddur var: "Tað er sabbatur - tað er tær ikki loyviligt at bera songina!" **11** Hann svaraði teimum: "Hann, sum gjørdi meg frískan, segði við meg: "Tak song tína og gakk!"" **12** Teir spurdu hann: "Hvør var tann maður, sum segði við teg: "Tak song tína og gakk"?" **13** Men hann, ið grøddur var, vitsti ikki, hvør tað var; tí Jesus hevði slept Sær burtur, við tað at har var nógv fólk. **14** Seinni hitti Jesus hann í templinum, og Hann segði við hann: "Tú ert vorðin frískur; synda ikki longur, so ikki okkurt verri kemur á teg!" **15** Maðurin fór nú avstað og segði Jødunum, at tað var Jesus, sum hevði gjørt hann frískan. **16** Tí lógu Jødarnir eftir Jesusi - tí Hann hevði gjørt hetta sabbat. **17** Men Jesus svaraði teimum: "Faðir Mín arbeiðir líka til nú; Eg arbeiði við." **18** Tí lógu Jødarnir Honum enn meiri eftir lívinum, tí Hann ikki bert breyt sabbatin, men eisini kallaði Gud Faðir Sín og gjørdi Seg sjálfvan Gudi líkan. **19** Jesus tók tí til orða og segði við teir: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Sonurin kann einki gera av Sær sjálvum, men bert tað, ið Hann sær Faðirin gera; tí tað, sum Hann ger, ger Sonurin somuleiðis. **20** Tí Faðirin elskar Sonin og vísir Honum alt, ið Hann sjálvur ger; og Hann skal lata Hann síggja størri verk enn hesi, so tit skulu undrast. **21** Tí eins og Faðirin reisir upp deyð og ger livandi, so ger eisini Sonurin livandi, hvønn Hann vil. **22** Faðirin dømir heldur ikki nakran, men hevur givið Syninum allan dómin, **23** fyri at øll skulu æra Sonin, eins og tey æra Faðirin. Tann, ið ikki ærir Sonin, ærir ikki Faðirin, sum hevur sent

Hann. **24** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tann, sum hoyrir orð Mítt og trýr Honum, ið sendi Meg, hevur ævigt lív og kemur ikki til dóm, men er farin yvirum frá deyða til lív. **25** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tann tími kemur - og hann er nú - tá ið hini deyðu skulu hoyra rødd Guds Sonar, og tey, sum hoyra hana, skulu liva. **26** Tí eins og Faðirin hevur lív í Sær sjálvum, so hevur Hann eisini givið Syninum at hava lív í Sær sjálvum. **27** Og Hann hevur givið Honum vald at halda dóm, við tað at Hann er Menniskjasonur. **28** Undrist ikki á hetta! Tí tann tími kemur, tá ið øll tey, sum eru í grøvunum, skulu hoyra rødd Hansara. **29** Og tey skulu koma fram; tey, sum hava gjørt gott, skulu rísa upp til lív, og tey, sum hava gjørt ónt, skulu rísa upp til dóm. **30** Eg kann einki gera av Mær sjálvum; so sum Eg hoyri, dømi Eg; og dómur Mín er rættvísur, tí Eg søki ikki vilja Mín, men vilja Hansara, sum sendi Meg. **31** Vitni Eg um Meg sjálvan, er vitnisburður Mín ikki sannur. **32** Ein annar er, sum vitnar um Meg, og Eg veit, at vitnisburðurin, ið Hann vitnar um Meg, er sannur. **33** Tit hava sent boð til Jóhannes, og hann hevur givið sannleikanum vitnisburð. **34** Tó, Eg taki ikki vitnisburð frá menniskja, men Eg sigi hetta, fyri at tit skulu verða frelst. **35** Hann var hitt brennandi og skínandi ljós, og stutta tíð vildu tit gleðast í ljósi hansara. **36** Men Eg havi tann vitnisburð, sum er størri enn tann, ið Jóhannes bar; tí verkini, ið Faðirin hevur givið Mær at fullføra - júst hesi verk, ið Eg geri - vitna um Meg, at Faðirin hevur sent Meg. **37** Faðirin, sum sendi Meg, hevur vitnað um Meg; tit hava aldri hoyrt rødd Hansara, ei heldur sæð, hvussu Hann sær út. **38** Og orð Hansara hava tit ikki verandi í tykkum; tí Honum, sum Hann hevur sent, trúgva tit ikki. **39** Tit rannsaka skriftirnar, tí tit hugsa, at tit hava ævigt lív í teimum; og tað eru tær, ið vitna um Meg. **40** Og til Mín vilja tit ikki koma, so tit kunnu fáa lív. **41** Eg taki ikki við heiðuri frá menniskjum; **42** men Eg kenni tykkum, at tit hava ikki kærleika Guds í tykkum. **43** Eg eri komin í navni Faðirs Míns, og tit taka ikki ímóti Mær; kemur ein annar í sínum egna navni, honum fara tit at taka ímóti. **44** Hvussu kunnu tit trúgva, tit, sum taka við heiðuri hvør frá øðrum - og heiðurin, ið er frá hinum eina Gudi, søkja tit ikki! **45** Hugsið ikki, at Eg fari at klaga tykkum fyri Faðirinum! Ein er,

sum klagar tykkum, Móses, hann, ið tit hava bygt vón tykkara á. **46** Tí trúðu tit Mósesi, so høvdu tit trúð Mær - tað er jú um Meg, hann hevur skrivað. **47** Men trúgva tit ikki skriftum hansara, hvussu skulu tit tá trúgva orðum Mínium!"

6

1 Eftir hetta fór Jesus yvir um Galileavatn - Tiberiasvatn. **2** Nógv fólk fylgdi Honum, tí tey sóu tekinini, ið Hann gjørði á hinum sjúku. **3** Men Jesus fór niðan á fjallið og settist har við lærisveinum Sínum. **4** Páskirnar, høgtíð Jødanna, vóru nær. **5** Táið nú Jesus lyfti upp eygu Síni og sá, at nógv fólk kom til Hansara, segði Hann við Filip: "Hvar skulu vit keypa breyð, so hesi kunnu fáa at eta?" **6** Hetta segði Hann fyri at royna hann; tí Hann vitsti sjálvur, hvat Hann fór at gera. **7** Filip svaraði Honum: "Breyð fyri 200 denarar er ikki nóg mikið til teirra, so hvør kann fáa eitt lítið sindur." **8** Ein av lærisveinum Hansara, Andrias, bróðir Símun Pætur, segði við Hann: **9** "Her er ein smádrongur, sum hevur fimm byggbreyð og tveir smáar fiskar; men hvat er tað til so mong!" **10** Jesus segði: "Latið fólkíð seta seg niður!" - Har var nógv gras á staðnum. Menninir settu seg tá niður, okkurt um 5000 í tali. **11** So tók Jesus breyðini, takkaði og býtti út til teirra, ið sótu har, somuleiðis av fiskunum, so mikið sum tey vildu hava. **12** Og táið tey vóru mett, segði Hann við lærisveinar Sínar: "Savnið saman bitarnar, ið av leypa, so einki spillist burtur!" **13** Teir savnaðu tá saman og fyltu tólv kurvar við bitum av hinum fimm byggbreyðunum, avlopið frá teimum, ið etið høvdu. **14** Táið nú fólkíð sá tekinið, ið Hann gjørði, søgdu tey: "Vissuliga er hesin profeturin, ið koma skal í heimin!" **15** Táið nú Jesus skilti, at teir fóru at koma og taka Hann við valdi at gera Hann til kong, fór Hann niðan aftur á fjallið heilt einsamallur. **16** Táið kvøldið var komið, fóru lærisveinar Hansara oman at vatninum. **17** Og teir fóru í bát og hildu yvir um vatnið, til Kapernaum. Myrkt var longu vorðið, og Jesus var enn ikki komin til teirra. **18** Óslætt varð á vatninum; tí vindurin var nógvur. **19** Táið teir nú høvdu róð okkurt um 25 ella 30 stadiur, sóu teir Jesus ganga á vatninum og nærkast bátinum; og teir ræddust. **20** Men

Hann segði við teir: "Tað eri Eg; óttist ikki!" **21** Teir vildu tá taka Hann inn í bátin, og alt fyri eitt kom báturin til lands, har sum teir stevndu ímóti. **22** Dagin eftir hendi hetta: Fólkið, ið stóð hinumegin vatnið, hevði sæð, at har var ikki meir enn ein bátur, og at Jesus var ikki farin í tann bátin saman við lærisveinum Sínum, men at lærisveinar Hansara fóru avstað einsamallir. **23** Men aðrir bátar komu úr Tiberias nær til staðið, har tey høvdu fingið at eta, eftir at Harrin hevði takkað. **24** Tá ið fólkið tí nú sá, at Jesus var ikki har, og lærisveinar Hansara heldur ikki, fóru tey eisini sjálv í bátarnar og komu til Kapernaum at leita eftir Jesusi. **25** Og tá ið tey hittu Hann hinumegin vatnið, søgdu tey við Hann: "Rabbi, nær ert Tú komin higar?" **26** Jesus svaraði teimum: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tit søkja Meg, ikki tí tit sóu tekin, men tí tit ótu av breyðunum og vórðu mett. **27** Arbeiðið ikki fyri matin, sum forferst, men fyri matin, ið varir til ævigt lív, tann, sum Menniskjasonurin skal geva tykkum! Tí Hann hevur Faðirin, Gud sjálvur, innsiglað." **28** Tá søgdu teir við Hann: "Hvat skulu vit gera, fyri at vit kunnu útinna verk Guds?" **29** Jesus svaraði teimum: "Hetta er verk Guds, at tit trúgva á tann, ið Hann hevur sent." **30** Teir søgdu við Hann: "Hvat tekin gert Tú tá, so vit kunnu síggja tað og trúgva tær? Hvat arbeiði gert Tú?" **31** Fedrar okkara ótu manna í oyðimørkini - sum skrivað er: "Hann gav teimum breyð av Himli at eta." **32** Tá svaraði Jesus teimum: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Móses hevur ikki givið tykkum breyðið av Himli, men Faðir Mín gevur tykkum hitt sanna breyðið av Himli. **33** Tí breyð Guds er tað, ið kemur niður av Himli og gevur heimum lív." **34** Tá søgdu teir við Hann: "Harri, gev okkum altíð tað breyðið!" **35** Jesus svaraði teimum: "Eg eri breyð lívsins. Tann, ið kemur til Mín, skal ikki hungra, og tann, ið trýr á Meg, skal aldri tysta. **36** Men Eg havi sagt tykkum, at tit hava sæð Meg og trúgva tó ikki. **37** Øll tey, sum Faðirin gevur Mær, koma til Mín, og tann, ið kemur til Mín, skal Eg als ikki koyra burtur. **38** Tí Eg eri komin niður av Himli, ikki at gera vilja Mín, men vilja Hansara, sum sendi Meg. **39** Og hetta er vilji Hansara, sum sendi Meg, at Eg skal einki missa av øllum, ið Hann hevur givið Mær, men reisa tað upp síðsta dag. **40** Tí hetta er vilji Faðirs Míns, at hvør tann, ið sær Sonin og trýr á Hann, skal hava ævigt lív, og Eg skal reisa hann upp

síðsta dag." **41** Tá knarraðu Jødarnir um Hann, tí Hann segði: "Eg eri breyðið, sum er komið niður av Himli"; **42** teir søgdu: "Er hesin ikki Jesus, sonur Jósef! Kenna vit ikki faðir og móður Hansara! Hvussu kann Hann tá siga: "Eg eri komin niður av Himli!"" **43** Jesus svaraði teimum: "Knarrið ikki tykkara millum! **44** Eingin kann koma til Mín, uttan Faðirin, sum sendi Meg, dregur hann; og Eg skal reisa hann upp síðsta dag. **45** Skrivað stendur hjá profetunum: "Tey skulu øll verða lærd av Gudi." Hvør tann, sum hevur lurtað eftir Faðirinum og lært, kemur til Mín. **46** Ikki so, at nakar hevur sæð Faðirin; bert Hann, sum er frá Gudi, hevur sæð Faðirin. **47** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tann, ið trýr, hevur ævigt lív. **48** Eg eri breyð lívsins. **49** Fedrar tykkara ótu manna í oyðimørkini - og doyðu. **50** Hetta er breyðið, ið kemur niður av Himli, fyri at tey skulu eta av tí og ikki doyggja. **51** Eg eri hitt livandi breyð, sum kom niður av Himli; etur nakar av hesum breyði, skal hann liva í allar ævir; og breyðið, ið Eg gevi, er hold Mítt, sum Eg gevi, fyri at heimurin skal liva." **52** Jødarnir kjakaðust tá hvør við annan og søgdu: "Hvussu kann Hann geva okkum hold Sítt at eta!" **53** Jesus segði tí við teir: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Eta tit ikki hold Menniskjasonarins, og drekka tit ikki blóð Hansara, hava tit ikki lív í tykkum. **54** Tann, ið etur hold Mítt og drekkur blóð Mítt, hevur ævigt lív, og Eg skal reisa hann upp síðsta dag. **55** Tí hold Mítt er av sonnum matur, og blóð Mítt er av sonnum drekka. **56** Tann, ið etur hold Mítt og drekkur blóð Mítt, verður í Mær, og Eg verði í honum. **57** Eins og hin livandi Faðirin sendi Meg, og Eg livi við Faðirinum, so skal eisini tann, ið etur Meg, liva við Mær. **58** Hetta er breyðið, ið komið er niður av Himli; ikki er við tí, sum táíð fedrar tykkara ótu og doyðu; tann, ið etur hetta breyð, skal liva í allar ævir." **59** Hetta segði Hann, meðan Hann lærði í eini sýnagogu í Kapernaum. **60** Nógvir av lærisveinum Hansara søgdu nú, táíð teir hoyrdu tað: "Hetta er hörð tala; hvør orkar at hoyra hana!" **61** Men Jesus vitsti við Sær sjálvum, at lærisveinar Hansara knarraðu um hetta; og Hann segði við teir: "Er hetta tykkum ástoyt? **62** Hvat, um tit tá fáa at síggja Menniskjasonin fara upp, hagar sum Hann var áður! **63** Tað er Andin, sum ger livandi, holdið er ikki

til nakað gagn; orðini, ið Eg havi talað til tykkara, eru andi og eru lív. **64** Men nakrir eru av tykkum, sum ikki trúgva." - Tí Jesus vitsti alla tíðina, hvørjir teir vóru, sum ikki trúðu, og hvør hann var, sum skuldi svíkja Hann. **65** Og Hann segði: "Tí var tað, Eg segði tykkum, at eingin kann koma til Mín, uttan tað er honum givið av Faðirinum." **66** Frá hesi tíð fóru nógvir av lærisveinum Hansara at halda seg burtur og ferðaðust ikki longur um við Honum. **67** Jesus segði tá við hinar tólv: "Ætla eisini tit at rýma?" **68** Símun Pætur svaraði Honum: "Harri! Hvønn skulu vit fara til! Tú hevur orð hins æviga lívs, **69** og vit hava trúð og fingið at síggja, at Tú ert hin Heilagi Guds." **70** Jesus svaraði teimum: "Havi Eg ikki útvalt tykkum tólv! Og ein tykkara er djævul!" **71** Hetta segði Hann um Judas, son Símun Iskariot; tí tað var hann, ið skuldi svíkja Hann, tóat hann var ein av hinum tólv.

7

1 Eftir hetta ferðaðist Jesus um í Galilea; tí Hann vildi ikki ferðast í Judea, við tað at Jødarnir lógu Honum eftir lívinum. **2** Og høgtíð Jødanna - leyvsalahøgtíðin - var nær. **3** Tá søgdu brøður Hansara við Hann: "Far burtur hiðani og far til Judea, so eisini lærisveinar Tínir kunnu fáa at síggja verk Tíni, sum Tú gert! **4** Tí eingin ger nakað í loyndum, tá ið hann sjálvur liggur eftir at vera kendur millum fólk; gert Tú hetta, so vís Teg fyri heimum!" **5** - Tí heldur ikki brøður Hansara trúðu á Hann. **6** Jesus segði við teir: "Tíð Mín er ikki komin enn, men tíð tykkara er altíð í hondum. **7** Heimurin kann ikki hata tykkum; men Meg hatar hann, tí Eg vitni um hann, at verk hansara eru ónd. **8** Farið tit niðan til høgtíðina! Eg fari ikki enn niðan til hesa høgtíð; tíð Mín er ikki fullkomin enn." **9** Tá ið Hann hevði sagt hetta við teir, varð Hann verandi í Galilea. **10** Men tá ið brøður Hansara vóru farnir niðan til høgtíðina, fór eisini Hann niðan, tó ikki opinlýst, men sum í loyndum. **11** Jødarnir leitaðu tá eftir Honum á høgtíðini og søgdu: "Hvar er Hann?" **12** Og í loyndum gekk nógv tos um Hann millum fólk; summi søgdu: "Hann er góður maður!" Men summi søgdu: "Nei, Hann villedir fólk!" **13** Tó talaði eingin opinlýst um Hann,

av ótta fyri Jødunum. **14** Men tá ið longu hálv høgtíðin var liðin, fór Jesus niðan í templið og lærði. **15** Tá undraðust Jødarnir og søgdu: "Hvaðani hevur hesin lærdóm Sín, tá ið Hann ikki hevur lært?" **16** Jesus svaraði teimum: "Læra Mín er ikki Mín, men Hansara, sum hevur sent Meg. **17** Vil nakar gera vilja Hansara, skal hann fáa at síggja, um læran er av Gudi, ella Eg tali av Mær sjálvum. **18** Tann, ið talar av sær sjálvum, søkir sína egnu æru; men tann, ið søkir æru hansara, sum sendi hann, er sannorðaður, og órættur er ikki í honum. **19** Hevur ikki Móses givið tykkum lógina! - Og eingin av tykkum heldur lógina! Hví liggja tit Mær eftir lívinum?" **20** Fólkið svaraði: "Tú ert settur av illum anda! Hvør liggur Tær eftir lívinum!" **21** Jesus svaraði teimum: "Eitt verk gjørdi Eg, og tit undrast øll á tað. **22** Móses hevur givið tykkum umskeringina - ikki so, at hon er frá Mósesi, men frá fedrunum - og tit umskera mann sabbat. **23** Verður nú maður umskorin sabbat, fyri at Móselóg skal ikki verða brotin, eru tit tá ill inn á Meg, tí Eg gjørdi eitt heilt menniskja frískt sabbat? **24** Dømið ikki eftir útsjónd, men dømið rættvísan dóm!" **25** Nakrir Jerúsalemsmenn søgdu nú: "Er tað ikki hasum, teir liggja eftir lívinum? **26** Og nú talar Hann frítt, og teir siga ikki orð við Hann! Munnu ráðharrarnir veruliga hava ásannað, at Hann er Kristus? **27** Tó, um henda vita vit, hvaðani Hann er; men tá ið Kristus kemur, veit eingin, hvaðani Hann er." **28** Tá rópti Jesus, meðan Hann lærði í templinum: "Tit bæði kenna Meg og vita, hvaðani Eg eri! Og av Mær sjálvum eri Eg ikki komin; men Hann er sannur, sum sendi Meg, Hann, sum tit ikki kenna. **29** Eg kenni Hann, tí Eg eri frá Honum, og Hann hevur sent Meg." **30** Tá royndu teir at taka Hann; men tó legði eingin hond á Hann - tí tími Hansara var ikki komin enn. **31** Men mong av fólkinum trúðu á Hann; og tey søgdu: "Tá ið Kristus kemur, man Hann tá fara at gera fleiri tekin, enn hesin hevur gjørt!" **32** Fariseararnir hoyrdu, at fólkið í loyndum tosaði hetta um Hann, og høvuðsprestarnir og Fariseararnir sendu tænarar avstað at taka Hann. **33** Jesus segði tá: "Stutta tíð enn eri Eg hjá tykkum; so fari Eg avstað til Hansara, sum sendi Meg. **34** Tit skulu leita eftir Mær og ikki finna Meg, og hagar sum Eg eri, kunnu tit ikki koma." **35** Tá søgdu Jødarnir hvør við

annan: "Hvar ætlar Hann at fara, táíð vit ikki skulu kunna finna Hann? Man Hann ætla at fara til teirra, ið spjadd eru millum Grikkar, og læra Grikkar?" **36** Hvat er hetta, Hann sigur: "Tit skulu leita eftir Mær og ikki finna Meg, og hagar sum Eg eri, kunnu tit ikki koma?" **37** Hin síðsta - hin stóra - dagin í høgtíðini stóð Jesus og rópti: "Um nakar tystir, komi hann til Mín og drekki!" **38** Tann, ið trýr á Meg, úr lívi hansara skulu, sum skriftin hevur sagt, renna streymar av livandi vatni." **39** Hetta segði Hann um Andan, ið tey skuldu fáa, sum trúðu á Hann; tí Heilagi Andin var ikki enn, av tí at Jesus var ikki enn vorðin dýrmætur. **40** Nøkur av fólkinum søgdu nú, táíð tey hoyrdu hesi orð: "Vissuliga er hesin profeturin!" **41** Onnur søgdu: "Hann er Kristus!" Uppaftur onnur søgdu: "Kristus kemur tá ikki úr Galilea?" **42** Hevur ikki skriftin sagt, at Kristus kemur av ætt Dávids og úr Betlehem - býnum, sum Dávid var í?" **43** So varð nú ósemja millum fólkið um Hann. **44** Og nakrir av teimum ætlaðu at taka Hann; men tó legði eingin hond á Hann. **45** Tænararnir komu nú til høvuðsprestarnar og Fariseararnar, og teir søgdu við teir: "Hví eru tit ikki komnir higar við Honum?" **46** Tænararnir svaraðu: "Aldri hevur nakað menniskja talað, soleiðis sum hesin maður!" **47** Tá svaraðu Fariseararnir teimum: "Eru eisini tit villeiddir!" **48** Hevur nakar av ráðharrunum trúð á Hann, ella nakar av Farisearunum! **49** Men hesin hópur, ið ikki kennir lógina, er bannaður!" **50** Nikodemus, sum var ein teirra - hann, sum einaferð áður hevði verið hjá Honum - segði við teir: **51** "Lóg okkara dómir tó ongan, uttan hann fyrst er hoyrdur, og fíngist hevur at vita, hvat hann hevur gjørt!" **52** Teir svaraðu honum: "Ert tú við úr Galilea? Rannsaka, so fært tú at síggja, at eingin profetur kemur úr Galilea!" **53** Og teir fóru hvør til sín sjálvs.

8

1 Men Jesus fór til Oljufjallið. **2** Tíðliga um morgunin kom Hann aftur í templið, og alt fólkið kom til Hansara; Hann settist tá og lærði tey. **3** Tá komu hinir skriftlærdu og Fariseararnir til Hansara við kvinnu, sum tikin var í hori; teir leiddu hana fram fyri Hann **4** og søgdu við Hann: "Meistari!

Henda kvinna hefur drivið hor - hon er tikin í gerðini! **5** Móses hefur í lógini givið okkum tað boð, at slík skulu verða steinað; hvat sigur nú Tú?" **6** - Hetta søgdu teir fyri at freista Hann, so teir kundu hava okkurt at klaga Hann fyri. Men Jesus boygdi Seg niður og skrivaði við fingrinum á jørðina. **7** Tá ið teir nú hildu á at spyrja, rætti Hann Seg upp og segði við teir: "Tann av tykkum, sum er uttan synd, kasti fyrsta steinin á hana!" **8** Síðani boygdi Hann Seg niður aftur og skrivaði á jørðina. **9** Tá ið teir hoyrdu hetta, fóru teir avstað, ein fyri og annar eftir, hinir elstu fyrstir; og Jesus var einsamallur eftir við kvinnuni, ið stóð har. **10** Tá rætti Jesus Seg upp og segði við hana: "Kvinna, hvar eru teir? Var eingin, sum dømdu teg?" **11** Hon svaraði: "Eingin, Harri!" Tá segði Jesus: "Heldur ikki Eg dømi teg; far avstað og synda ikki longur!" **12** Jesus talaði tá aftur til teirra og segði: "Eg eri ljós heimsins; tann, ið fylgir Mær, skal ikki ganga í myrkri, men hava ljós lívsins." **13** Tá søgdu Fariseararnir við Hann: "Tú vitnar um Teg sjálvan; vitnisburður Tín er ikki sannur!" **14** Jesus svaraði teimum: "Um so Eg vitni um Meg sjálvan, er vitnisburður Mín sannur; tí Eg veit, hvaðani Eg eri komin, og hvar Eg fari; men tit vita ikki, hvaðani Eg eri komin, og hvar Eg fari. **15** Tit døma eftir holdinum; Eg dømi ongan. **16** Og um so Eg dømi, er dómur Mín rættur; tí Eg eri ikki einsamallur; nei, við Mær er Faðirin, sum sendi Meg. **17** Í lóg tykkara er jú eisini skrivað, at tað, sum tveir menn vitna, stendur sum sannleiki. **18** Her vitni nú Eg um Meg sjálvan, og Faðirin, sum sendi Meg, vitnar um Meg." **19** Tá søgdu teir við Hann: "Hvar er Faðir Tín?" Jesus svaraði: "Tit kenna hvørki Meg ella Faðir Mín; kendu tit Meg, kendu tit Faðir Mín við." **20** Hesi orð talaði Hann við tempulkistuna, meðan Hann lærði í templinum; og eingin legði hond á Hann, tí tími Hansara var ikki komin enn. **21** Hann segði tá aftur við teir: "Eg fari burtur, og tit skulu leita eftir Mær, og tit skulu doyggja í synd tykkara; hagar sum Eg fari, kunnu tit ikki koma." **22** Tá søgdu Jødarnir: "Man Hann ætla at forkoma Sær, síðani Hann sigur: "Hagar sum Eg fari, kunnu tit ikki koma"?" **23** Men Hann svaraði teimum: "Tit eru niðanfrá, Eg eri omanfrá; tit eru av hesum heimi, Eg eri ikki av hesum heimi. **24** Tí segði Eg við tykkum: "Tit skulu doyggja í syndum tykkara"; tí trúgva tit ikki, at tað eri Eg, skulu tit doyggja í syndum tykkara." **25** Teir

sögdu tá við Hann: "Hvør ert Tú?" Jesus svaraði teimum: "Júst tað, sum Eg sigi tykkum. **26** Eg havi nógv at siga og døma um tykkum, men Hann, ið sendi Meg, er sannorðaður, og tað, sum Eg havi hoyrt av Honum, tali Eg til heimin." **27** - Teir skiltu ikki, at tað var um Faðirin, Hann talaði við teir. **28** Jesus segði tá: "Táið tit fáa lyft Menniskjasonin upp, skulu tit skilja, at tað eri Eg, og at Eg geri einki av Mær sjálvum, men tali hetta, soleiðis sum Faðir Mín hevur lært Meg. **29** Og Hann, sum sendi Meg, er við Mær; Hann hevur ikki latið Meg einsamallan, tí Eg geri altíð tað, sum Honum líkar." **30** Táið Hann talaði hetta, komu mong til trúgv á Hann. **31** Jesus segði tá við Jødarnar, sum vóru komnir til trúgv á Hann: "Verða tit í orðum Mínum, eru tit av sonnum lærisveinar Míni; **32** og tit skulu skilja sannleikan, og sannleikin skal gera tykkum fríar." **33** Teir svaraðu Honum: "Vit eru ætt Ábrahams og hava aldri verið trælir nakars mans; hvussu kanst Tú tá siga: "Tit skulu verða fríir!"" **34** Jesus svaraði teimum: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Hvør tann, ið ger synd, er trælur syndarinnar. **35** Og trælurin verður ikki verandi í húsinum allar ævir, men Sonurin verður verandi har allar ævir. **36** Fær tí Sonurin gjørt tykkum fríar, verða tit av sonnum fríir. **37** Eg veit, at tit eru ætt Ábrahams; men tit liggja Mær eftir lívinum, tí tala Mín finnur ikki rúm hjá tykkum. **38** Eg tali tað, sum Eg havi sæð hjá Faðir Mínum; soleiðis gera eisini tit tað, sum tit hava hoyrt frá faðir tykkara." **39** Teir svaraðu Honum: "Faðir okkara er Ábraham!" Jesus segði við teir: "Vóru tit børn Ábrahams, gjørdu tit verk Ábrahams. **40** Men nú liggja tit Mær eftir lívinum - manni, ið hevur sagt tykkum sannleikan, sum Eg havi hoyrt frá Gudi. Slíkt gjørði Ábraham ikki. **41** Tit gera verk faðirs tykkara!" Teir søgdu við Hann: "Vit eru ikki føddir í hori, vit hava ein Faðir, Gud!" **42** Jesus segði við teir: "Var Gud Faðir tykkara, elskaðu tit Meg; tí Eg eri gingin út frá Gudi og eri komin frá Honum; tí Eg eri heldur ikki komin av Mær sjálvum, nei, Hann hevur sent Meg. **43** Hví skilja tit ikki talu Mína? Tí tit tola ikki at hoyra orð Mítt! **44** Tit eru av einum faðir - Djevulinum - og tit fara at gera tað, sum faðir tykkara lystir. Hann var frá upphavi manndrápari og stendur ikki í sannleikanum; tí sannleiki er ikki í honum. Táið hann talar lygn, talar hann av sínum egna, tí hann er lygnari og faðir lygnarinnar. **45** Men Mær trúgva

tit ekki, tí Eg sigi tykkum sannleikan. **46** Hvør tykkara kann vísa á nakra synd hjá Mær! Og sigi Eg sannleika, hví trúgva tit Mær tá ekki? **47** Tann, ið er av Gudi, hoyrir orð Guds; tí hoyra tit ekki, tí tit eru ekki av Gudi." **48** Jødarnir svaraðu Honum: "Siga vit ekki av røttum, at Tú ert Samverji og settur av illum anda!" **49** Jesus svaraði: "Eg eri ekki settur av illum anda, nei, Eg æri Faðir Mín, og tit vanæra Meg. **50** Men Eg søki ekki æru Mína; tann er, sum søkir hana - og dømir. **51** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Heldur nakar orð Mítt, skal hann í allar ævir ekki síggja deyðan." **52** Jødarnir søgdu við Hann: "Nú síggja vit, at Tú ert settur av illum anda! Ábraham doyði, og profetarnir doyðu - og Tú sigur: "Heldur nakar orð Mítt, skal hann í allar ævir ekki smakka deyðan!" **53** Ert Tú tá størri enn faðir okkara Ábraham, sum jú doyði! Og profetarnir doyðu - hvønn gert Tú Teg sjálvan til?" **54** Jesus svaraði: "Æri Eg Meg sjálvan, er æra Mín einki; tað er Faðir Mín, ið ærir Meg, Hann, sum tit siga, er Gud tykkara. **55** Og tit kenna Hann ekki, men Eg kenni Hann. Og sigi Eg, at Eg kenni Hann ekki, so verði Eg lygnari eins og tit. Men Eg kenni Hann og haldi orð Hansara. **56** Ábraham, faðir tykkara, gleddist til at síggja dag Mín, og hann sá hann og varð glaður." **57** Tá søgdu Jødarnir við Hann: "Tú ert ekki 50 ár enn, og Tú hevur sæð Ábraham!" **58** Jesus segði við teir: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Áðrenn Ábraham varð til, eri Eg!" **59** Tá tóku teir upp steinar at kasta á Hann. Men Jesus fjaldi Seg og fór út úr templinum.

9

1 Táið Hann nú fór longur, sá Hann mann, ið var føddur blindur. **2** Lærisveinar Hansara spurdu Hann tá: "Rabbi, hvør hevur syndað, hesin ella foreldur hansara, síðani hann skuldi verða føddur blindur?" **3** Jesus svaraði: "Hvørki hann ella foreldur hansara hava syndað; nei, hetta varð so, fyri at verk Guds skulu verða opinberað á honum. **4** Eg má gera verk Hansara, sum hevur sent Meg, so leingi sum dagur er; náttin kemur - táið eingin kann arbeiða. **5** So leingi sum Eg eri í heimum, eri Eg ljós heimsins." **6** Táið Hann hetta hevði sagt, spýtti Hann á jørðina, gjørdi

deiggj av spýttinum og smurdi deiggið á eygu hansara. **7** Og Hann segði við hann: "Far avstað og vaska tær í Siloamshyli!" (Siloam er útlagt: Sendur). Hann fór tá avstað og vaskaði sær og kom aftur síggjandi. **8** Tá søgdu grannarnir og tey, sum áður høvdu verið von at síggja hann sum biddara: "Er hetta ikki hann, ið sat og biddaði?" **9** Summi søgdu: "Tað er hann!" Men onnur søgdu: "Nei, hann líkist honum!" Sjálvur segði hann: "Tað eri eg!" **10** Tá søgdu tey við hann: "Hvussu vórðu eygu tíni latin upp?" **11** Hann svaraði: "Maðurin, sum kallast Jesus, gjørði deiggj og smurdi tað á eygu míni og segði við meg: "Far til Siloam og vaska tær!" Tá ið eg so fór avstað og vaskaði mær, fekk eg sjónina." **12** Tey søgdu við hann: "Hvar er Hann?" Hann svaraði: "Tað veit eg ikki." **13** Tá fóru tey til Fariseararnar við honum, sum blindur hevði verið. **14** Men tað var sabbatur, tann dagin Jesus gjørði deiggið og læt upp eygu hansara. **15** Fariseararnir spurdu hann nú á sama hátt, hvussu hann hevði fingið sjónina. Hann svaraði teimum: "Hann legði deiggj á eygu míni, og eg vaskaði mær, og nú síggi eg." **16** Tá søgdu nakrir av Farisearunum: "Hesin maður er ikki frá Gudi, síðani Hann heldur ikki sabbatin!" Aðrir søgdu: "Hvussu kann maður, sum syndari er, gera slík tekin!" Teir komu tá ikki ásamt. **17** So søgdu teir upp aftur við hin blindu: "Hvat sigur tú um Hann, við tað at Hann hevur latið upp eygu tíni?" Hann svaraði: "Hann er profetur!" **18** Nú trúðu Jødarnir ikki um hann, at hann hevði verið blindur og hevði fingið sjónina, fyrr enn teir fingu sent boð eftir foreldrum hansara, sum sjónina hevði fingið. **19** Teir spurdu so tey: "Er hetta sonur tykkara, sum tit siga, er føddur blindur? Hvussu ber tað tá til, at hann sær nú?" **20** Foreldur hansara svaraðu teimum: "Vit vita, at hetta er sonur okkara, og at hann er føddur blindur. **21** Men hvussu tað hevur gingið til, at hann sær nú, vita vit ikki, ei heldur, hvør ið hevur latið upp eygu hansara. Spyrjið hann - hann er nóg gamal, hann má sjálvur svara fyri seg!" **22** - Hetta søgdu foreldur hansara, tí tey óttaðust Jødarnar; tí Jødarnir vóru longu komnir ásamt um, at ein og hvør, ið játtaði Hann sum Kristus, skuldi verða koyrdur úr sýnagoguni. **23** Tí søgdu foreldur hansara: "Hann er nóg gamal, spyrjið hann sjálvan!" **24** Teir sendu nú aðru ferð boð eftir maninum, ið blindur hevði verið, og søgdu við hann: "Gev Gudi dýrdina! Vit vita, at hesin maður er syndari!"

25 Hann svaraði: "Um Hann er syndari, veit eg ekki; eitt veit eg, at eg, sum var blindur, síggi nú!" **26** Teir sögdu nú aftur við hann: "Hvat gjörði Hann við teg? Hvussu læt Hann upp eygu tíni?" **27** Hann svaraði teimum: "Eg havi longu sagt tykkum tað, og tit lurtaðu ikki eftir! Hví vilja tit hoyra tað upp aftur? Ætla tit við at verða lærisveinar Hansara?" **28** Tá skeldaðu teir hann og sögdu: "Tú ert lærisveinur Hansara! Vit eru lærisveinar Mósesar." **29** Við Móses hevur Gud talað, tað vita vit, men hesin - hvaðani Hann er, vita vit ikki." **30** Maðurin svaraði teimum: "Tað er tó lægið, at tit ikki vita, hvaðani Hann er - og Hann hevur latið upp eygu míni!" **31** Vit vita, at Gud hoyrir ikki syndarar; men óttast onkur Hann og ger vilja Hansara - hann hoyrir Hann. **32** Tað er óhoyrt, so leingi heimurin hevur staðið, at nakar hevur latið upp eygu eins, ið var føddur blindur. **33** Var hesin ikki frá Gudi, kundi Hann einki gjørt." **34** Teir svaraðu honum: "Tú, sum ert føddur í synd, allur sum tú ert, tú ætlar at læra okkum!" Og teir róku hann út. **35** Jesus fekk at frætta, at teir hövdu ríkið hann út, og tá ið Hann hitti hann, segði Hann við hann: "Trýrt tú á Son Guds?" **36** Hann svaraði: "Hvør er Hann, Harri - so eg fáí trúð á Hann?" **37** Jesus segði við hann: "Tú hevur sæð Hann; tað er Hann, sum talar við teg!" **38** Tá segði hann: "Eg trúgvi, Harri!" og fall niður fyri Honum. **39** Jesus segði: "Til dóm eri Eg komin í henda heim, fyri at tey, sum ikki síggja, skulu fáa sjón, og tey, sum síggja, skulu verða blind." **40** Nakrir av Farisearunum, sum hjá Honum vóru, hoyrdu hetta, og teir sögdu við Hann: "Vit eru kanska blindir við!" **41** Jesus svaraði teimum: "Vóru tit blindir, hövdu tit ikki synd; men nú siga tit: "Vit síggja!" - Tí verður synd tykkara verandi."

10

1 "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tann, sum ikki fer um dyrnar inn í seyðahúsið, men klívur uppum aðrastaðni, hann er tjóvur og ránsmaður. **2** Men tann, sum fer inn um dyrnar, er seyðahirðin. **3** Fyri honum letur duravaktarin upp, og seyðurin hoyrir rødd hansara, og hann rópar seyð sín við navni og leiðir hann út. **4** Tá ið hann so hevur leitt út allan seyð sín, gongur hann undan honum; og seyðurin fylgir honum, tí hann kennir rødd

hansara. **5** Men fremmandum fylgir hann ekki, nei, hann flýggjar frá honum; tí hann kennir ekki rödd hinna fremmandu." **6** Hetta líknlsi talaði Jesus til teirra; men tey skiltu ekki, hvat tað var, Hann talaði við tey. **7** Jesus segði tá aftur við tey: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Eg eri dyr seyðarins. **8** Allir, ið komnir eru fyri Mær, eru tjóvar og ránsmenn; men seyðurin lurtaði ekki eftir teimum. **9** Eg eri dyrnar; tann, ið fer inn gjøgnum Meg, verður frelstur, og hann skal ganga inn og ganga út og finna føði. **10** Tjovurin kemur bert at stjala og drepa og forkoma; Eg eri komin, fyri at tey skulu hava lív og hava yvirflóð. **11** Eg eri hin góði hirði; hin góði hirði gevur lív Sítt fyri seyðin. **12** Men tann, ið leigaður er og ekki er hirði - sum ekki eigur seyðin - sær úlvin koma og rýmir frá seyðinum og flýggjar; og úlvurin rænir seyðin og spjaðir hann sundur. **13** - Tí hann er leigaður, og seyðurin liggur honum ekki á hjarta. **14** Eg eri hin góði hirði, og Eg kenni Míni og eri kendur av Mínum, **15** eins og Faðirin kennir Meg, og Eg kenni Faðirin; og Eg gevi lív Mítt fyri seyðin. **16** Eg eigi eisini annan seyð, sum ekki hoyrir til hetta seyðahúsið; eisini hann skal Eg leiða; hann skal hoyra rödd Mína, og eitt fylgi skal verða, og ein hirði. **17** Tí elskar Faðirin Meg, tí Eg gevi lív Mítt - fyri at taka tað aftur. **18** Eingin tekur tað frá Mær, nei, Eg gevi tað av Mær sjálvum. Eg havi vald at geva tað, og Eg havi vald at taka tað aftur. Hetta boð fekk Eg frá Faðir Mínum." **19** Av hesum orðum varð nú upp aftur tvídráttur millum Jødarnar. **20** Nógvir av teimum søgdu: "Hann er settur av illum anda og frá Sær sjálvum! Hví lurta tit eftir Honum!" **21** Aðrir søgdu: "Hetta eru ekki orð eins, sum settur er av illum anda! Man illur andi kunna lata upp eygu blindra!" **22** Nú kom tempulvígsluhøgtíðin í Jerúsalem. Vetur var; **23** og Jesus gekk aftur og fram í templinum, í súlugong Sálomons. **24** Tá flokkaðust Jødarnir um Hann og søgdu við Hann: "Hvussu leingi ætlar Tú at halda sál okkara í óvissu? Ert Tú Kristus, so sig okkum, sum er!" **25** Jesus svaraði teimum: "Eg havi sagt tykkum tað, og tit trúgva Mær ekki. Verkini, sum Eg geri í navni Faðirs Míns, vitna um Meg. **26** Men tit trúgva ekki, tí tit eru ekki av seyði Mínum! **27** Seyður Mín hoyrir rödd Mína, Eg kenni hann og hann fylgir Mær. **28** Og Eg gevi honum ævigt lív; hann skal

aldri í allar ævir fortapast, og eingin skal ríva hann úr hond Míni. **29** Faðir Mín, sum hevur givið Mær hann, er størri enn øll, og eingin kann ríva nakað úr hond Faðirs Míns. **30** Eg og Faðirin, Vit eru eitt." **31** Tá tóku Jødarnir aftur upp steinar at steina Hann. **32** Jesus segði við teir: "Mong góð verk havi Eg víst tykkum frá Faðir Mínum; hvørt av hesum verkum er tað, tit steina Meg fyri?" **33** Jødarnir svaraðu Honum: "Tað er ikki fyri nakað gott verk, vit steina Teg, nei, fyri gudspottan, og fyri tað, at Tú, sum ert menniskja, gert Teg sjálvan til Gud!" **34** Jesus segði við teir: "Stendur ikki skrivað í lóg tykkara: "Eg havi sagt: "Tit eru gudar!"" **35** Hevur Hann nú kallað teir gudar, sum orð Guds kom til - og skriftin vikast ikki - **36** siga tit tá við Hann, sum Faðirin hevur halgað og sent í heimin: "Tú spottar Gud!" - fyri tað at Eg segði: "Eg eri Sonur Guds"? **37** Geri Eg ikki verk Faðirs Míns, so trúgvið Mær ikki! **38** Men geri Eg tey, so trúgvið verkunum, um tit so ikki trúgva Mær, so tit kunnu skilja og sanna, at Faðirin er í Mær, og Eg eri í Faðirinum!" **39** Tá royndu teir aftur at taka Hann; men Hann slapp Sær undan hondum teirra. **40** So fór Hann aftur avstað, yvir um Jordan, til staðið, har Jóhannes fyrst hevði doypt, og Hann dvaldi har. **41** Nógv fólk kom nú til Hansara, og tey søgdu: "Víst gjørði Jóhannes einki tekin, men alt, ið Jóhannes segði um henda, var satt." **42** Og mong komu til trúgv á Hann har.

11

1 Maður lá sjúkur, Lazarus úr Betania, bygdini, sum Maria og systir hennara, Marta, búðu í. **2** Tað var Maria, sum salvaði Harran við salvu og turkaði føtur Hansara við hári sínum; bróðir hennara, Lazarus, lá sjúkur. **3** Tá sendu systrarnar Jesusi boð og lótu siga: "Harri! Hann, ið Tú elskar, er sjúkur." **4** Tá ið Jesus hoyrði hetta, segði Hann: "Henda sjúka er ikki til deyða, men Gudi til dýrd - at Sonur Guds skal verða dýrmætur við henni." **5** - Jesus elskaði Martu og systur hennara og Lazarus. **6** Tá ið Hann nú hoyrði, at hann var sjúkur, varð Hann verandi, har sum Hann var, tveir dagar enn. **7** Tá fyrsta segði Hann við lærisveinarnar: "Latið okkum fara aftur til Judea!" **8** Lærisveinarnir søgdu við Hann: "Rabbi! Tað er stutt

síðani, at Jødarnir ætlaðu at steina Teg, og Tú fert aftur hagar!" **9** Jesus svaraði: "Hevur ikki dagurin tólv tímar? Tann, sum gongur á degi, snávar ikki; tí hann sær ljósið í hesum heimi. **10** Men tann, sum gongur á nátt, snávar; tí ljósið er ikki í honum." **11** - Hetta talaði Hann; og so segði Hann við teir: "Lazarus, vinur okkara, er sovnaður; men Eg fari at vekja hann upp úr svøvni." **12** Tá søgdu lærisveinarnir við Hann: "Harri, svevur hann, so verður hann frískur aftur!" **13** - Jesus hevði talað um deyða hansara, men teir hildu Hann tala um vanligan svøvn. **14** Jesus segði teimum tí, sum var: "Lazarus er deyður. **15** Og fyri tykkara skuld eri Eg glaður, at Eg var ikki har, fyri at tit skulu trúgva. - Men latið okkum fara til hansara!" **16** Tummas - sum kallaðist Tvíburi - segði tá við hinar lærisveinarnar: "Latið okkum við fara, so vit fáa doyð saman við Honum!" **17** Táíð Jesus nú kom, fekk Hann at vita, at hann hevði longu ligið fyra dagar í grøvini. **18** Nú var Betania nær við Jerúsalem; einar fimtan stadiur vóru ímillum. **19** Og nógvir av Jødunum vóru komnir til Martu og Mariu at troysta tær eftir bróður teirra. **20** Táíð nú Marta fekk at hoyra, at Jesus kom, fór hon ímóti Honum, men Maria varð sitandi heima við hús. **21** Marta segði við Jesus: "Harri! Hevði Tú verið her, so hevði bróðir ikki doyð! **22** Men eisini nú veit eg, at hvat Tú so biður Gud um, gevur Gud Tær." **23** Jesus segði við hana: "Bróðir tín skal rísa upp aftur!" **24** Marta svaraði Honum: "Eg veit, at hann skal rísa upp í uppreisnini síðsta dag." **25** Jesus segði við hana: "Eg eri uppreisnin og lívið, tann, ið trýr á Meg, skal liva, um hann so doyr. **26** Og hvør tann, ið livir og trýr á Meg, skal í allar ævir ikki doyggja. Trýrt tú hesum?" **27** Hon svaraði Honum: "Ja, Harri, eg trúgvi, at Tú ert Kristus, Sonur Guds, Hann, sum skal koma í heimin!" **28** Táíð hon hetta hevði sagt, fór hon avstað, rópti loyniliga systur sína, Mariu, og segði: "Meistarinn er her og vil finna teg!" **29** Táíð hon hoyrði hetta, reistist hon skundisliga og fór til Hansara. **30** Jesus var enn ikki komin inn í bygdina, men var staddur, har sum Marta hevði møtt Honum. **31** Táíð nú Jødarnir, sum vóru heima hjá henni og troystaðu hana, sóu, at Maria skundisliga reistist og fór út, fóru teir aftan á henni, við tað at teir hildu, at hon fór út til grøvina at gráta har. **32** Táíð nú Maria kom, hagar sum Jesus var, og sá

Hann, fall hon niður fyri føtur Hansara og segði við Hann: "Harri! Hevði Tú verið her, so hevði bróðir ikki doyð!" **33** Táið Jesus nú sá hana gráta og sá Jødarnar, ið við henni vóru komnir, gráta, suffaði Hann í andanum, varð ógvuliga rørdur og segði: **34** "Hvar hava tit lagt hann?" Tey svaraðu Honum: "Harri, kom og síggj!" **35** Jesus græt. **36** Tá søgdu Jødarnir: "Hygg, hvussu Hann elskaði hann!" **37** Men summir av teimum søgdu: "Kundi Hann, sum læt upp eygu hins blinda, ikki eisini havt gjørt, at hesin ikki var deyður!" **38** Tá suffaði Jesus aftur við Sær sjálvum og fór til grøvina. Hon var helli, og steinur lá fyri tí. **39** Jesus segði: "Takið burt steinin!" Marta, systir hin deyða, segði við Hann: "Harri, hann dampar longu, tí hann hevur ligið fyra dagar!" **40** Jesus svaraði henni: "Segði Eg tær ikki, at um tú trýrt, skalt tú síggja dýrd Guds!" **41** Teir tóku tá steinin burtur. Og Jesus lyfti upp eygu Síni og segði: "Faðir, Eg takki Tær, at Tú hevur hoyrt Meg! **42** Eg vitsti jú, at Tú hoyrir Meg altíð; men fyri fólksins skuld, sum hjá stendur, segði Eg tað, fyri at tey skulu trúgva, at Tú hevur sent Meg." **43** Táið Hann hetta hevði sagt, rópti Hann hart: "Lazarus, kom út!" **44** Tá kom hin deyði út, bundin við líkverju um føtur og hendur; og turriklæði var bundið um andlit hansara. Jesus segði við teir: "Loysið hann og latið hann fara!" **45** Nógvir av Jødunum, ið komnir vóru til Mariu og høvdu sæð tað, sum Hann gjørdi, komu nú til trúgv á Hann. **46** Men nakrir av teimum fóru avstað til Fariseararnar og søgdu teimum tað, sum Jesus hevði gjørt. **47** Tá kallaðu høvuðsprestarnir og Fariseararnir ráðið saman til fund og søgdu: "Hvat skulu vit gera? Hesin maður ger mong tekin. **48** Lata vit Hann halda so á, fara øll at trúgva á Hann, og Rómverjar fara at koma og taka bæði land og fólk okkara." **49** Men ein teirra - Kaifas, sum var høvuðsprestur tað árið - segði við teir: **50** "Tit skilja einki! Ei heldur kemur tykkum í hug, at tað er okkum til gagn, at ein maður doyr fyri fólkið, og ikki øll tjóðin gongur til grundar." **51** - Hetta segði hann ikki av sær sjálvum; nei, við tað at hann var høvuðsprestur tað árið, profeteraði hann, at Jesus skuldi doyggja fyri fólkið - **52** og ikki bert fyri ta tjóðina, men fyri at Hann eisini skuldi savna sundurspjaddu børn Guds saman til eitt. **53** Frá tí degi lögdu teir upp ráð um at drepa Hann. **54** Tí ferðaðist Jesus ikki longur opinlýst um millum Jødarnar; nei, Hann fór haðani út til

landið nær oyðimørkini, til ein bý, sum æt Efra'im; har dvaldi Hann við lærisveinum Sínum. **55** Nú leið til páskir Jødanna, og mong av bygd fóru fyri páskir niðan til Jerúsalem at reinsa seg. **56** Tey leitaðu tá eftir Jesusi og søgdu hvørt við annað, sum tey stóðu í templinum: "Hvat halda tit? Man Hann ikki fara at koma til høgtíðina?" **57** Men høvuðsprestarnir og Fariseararnir høvdu givið boð um, at tann, ið fekk at vita, hvar Hann var, skuldi siga frá, so teir kundu taka Hann.

12

1 Seks dagar fyri páskir kom Jesus tá til Betania, har Lazarus búði, hann, sum Jesus hevði reist upp frá hinum deyðu. **2** Har varð gjørd kvøldmáltíð fyri Honum, og Marta kokkaðist; men Lazarus var ein teirra, sum sótu til borðs saman við Honum. **3** Tá tók Maria pund av óblandaðari nardussalvu, ógvuliga dýrari, salvaði føtur Jesusar og turkaði føtur Hansara við hári sínum; húsið fylltist av góða anga salvunnar. **4** Tá segði ein av lærisveinum Hansara, Judas Iskariot - hann, sum seinni sveik Hann -: **5** "Hví varð henda salva ikki seld fyri 300 denarar og givin fátækum!" **6** Hetta segði hann, ikki tí at hini fátæku lógu honum á hjarta, men tí hann var tjóvvur; hann hevði peningapungin undir hond og tók tað, sum í hann varð lagt. **7** Tá segði Jesus: "Lat hana vera! Hon hevur goymt hana til tann dag, jarðarferð Mín skal vera. **8** Hini fátæku hava tit altíð hjá tykkum, men Meg hava tit ikki altíð." **9** Stór mongd av Jødunum fekk nú at vita, at Hann var har; og tey komu, ikki bert fyri Jesusar skuld, men eisini at síggja Lazarus, sum Hann hevði reist upp frá hinum deyðu. **10** Høvuðsprestarnir ráðløgdu tá um at drepa Lazarus við; **11** tí fyri hansara skuld fóru nógvir av Jødunum hagar og komu til trúgv á Jesus. **12** Dagin eftir, tá ið alt hitt nógva fólk, ið komið var til høgtíðina, fekk at hoyra, at Jesus kom til Jerúsalem, **13** tóku tey pálmagreinar og fóru út ímóti Honum og róptu: "Hosianna! Signaður veri Hann, sum kemur, í navni Harrans, kongur Ísraels!" **14** Jesus fann nú ungt esil og setti Seg á tað - sum skrivað er -: **15** "Óttast ikki, dóttir Zion! Hygg, kongur tín kemur, sitandi á esilsfyli!" **16** Hetta skiltu lærisveinar Hansara ikki tá við tað sama; men tá ið Jesus var vorðin dýrmætur, kom

teimum í hug, at hetta var skrivað um Hann, og at teir hövdu gjört hetta fyri Hann. **17** Fólkið, sum var í fylgi við Honum, vitnaði nú, at Hann hevði kallað Lazarus út úr grøvini og reist hann upp frá hinum deyðu. **18** Tí var tað eisini, fólkið fór ímóti Honum, tí tey frættu, at Hann hevði gjört hetta tekinið. **19** Fariseararnir søgdu tá hvør við annan: "Tit síggja, at tit vinna einki! Hyggið, allur heimurin hongur uppi í Honum!" **20** Nú vóru nakrir Grikkar millum teirra, sum komu niðan at tilbiðja á høgtíðini. **21** Teir komu til Filip, sum var úr Betsaida í Galilea, og bóðu hann: "Harri, vit hövdu fegin viljað sæð Jesus!" **22** Filip fór og segði tað við Andrias; Andrias og Filip komu og søgdu tað við Jesus. **23** Jesus svaraði teimum: "Tímin er komin, at Menniskjasonurin skal verða dýrmettur. **24** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Fellur ikki hveitikornið í jørðina og doyr, verður bert hitt eina kornið, men doyr tað, ber tað nógvan ávøkst. **25** Tann, ið elskar lív sítt, missir tað, men tann, ið hatar lív sítt í hesum heimi, skal hava tað, og hava ævigt lív. **26** Vil nakar tæna Mær - hann fylgi Mær! Og har sum Eg eri, skal eisini tænarari Mín vera! Um nakar tænar Mær - hann skal Faðirin æra. **27** Nú er sál Mín í angist, og hvat skal Eg siga? - Faðir, frels Meg frá hesum tíma? Tó, tað er júst tí, Eg eri komin - til henda tíma! **28** Faðir, dýrmet navn Títt!" - Tá kom rødd av Himli: "Eg bæði havi dýrmet tað og skal aftur dýrmeta tað!" **29** Fólkið, ið stóð har og hoyrði tað, segði tá, at tað var toran, ið gekk; onnur søgdu: "Tað var eingil, ið talaði til Hansara!" **30** Tá svaraði Jesus: "Ikki fyri Mína skuld kom handa rødd, men fyri tykkara skuld. **31** Nú gongur dómur yvir henda heim; nú skal hövdingin yvir hesum heimi verða kastaður út. **32** Og tá ið Eg verði lyftur upp frá jørðini, skal Eg draga øll til Mín." **33** - Hetta segði Hann fyri at peika á, hvønn deyða Hann skuldi doyggja. **34** Tá svaraði fólkið Honum: "Vit hava hoyrt úr lógini, at Kristus verður í allar ævir; hvussu kanst Tú tá siga, at Menniskjasonurin skal verða lyftur upp? Hvør er hesin Menniskjasonur?" **35** Jesus segði við tey: "Lítla stund aftrat er ljósið hjá tykkum; gangið, meðan tit hava ljósið, so myrkrið kemur ikki á tykkum! Tann, sum gongur í myrkri, veit ikki, hvar hann fer. **36** Trúgvíð á ljósið, meðan tit hava ljósið, so tit kunnu verða børn ljóssins!" Hetta talaði Jesus, og so fór Hann avstað og fjaldi Seg fyri teimum. **37** Men tóat Hann hevði

gjört so mong tekin fyri eygum teirra, trúðu tey ikki á Hann - **38** fyri at orð Esaiasar profets skuldi ganga út, tað, sum hann hevur sagt: "Harri, hvør trúði tí, sum hann hoyrði av okkum, og fyri hvørjum varð armur Harrans opinberaður!" **39** Tí kundu tey ikki trúgva; tí Esaias hevur uppaftur sagt: **40** "Hann hevur blindað eygu teirra og gjørt hjarta teirra hart, so tey skulu ikki síggja við eygunum og skilja við hjartanum og venda við, so Eg kundi grøtt tey." **41** Hetta segði Esaias, tí hann sá dýrd Hansara og talaði um Hann. **42** Tó vóru mangir, sum trúðu á Hann, eisini av ráðharrunum; men teir kendust ikki við tað; tí teir óttaðust Fariseararnar og vildu sleppa frá at verða koyrdir úr sýnagoguni. **43** Teir elskaðu meiri heiður frá menniskjum enn heiður frá Gudi. **44** Men Jesus rópti: "Tann, ið trýr á Meg, trýr ikki á Meg, men á Hann, ið sendi Meg! **45** Og tann, ið sær Meg, sær Hann, ið sendi Meg! **46** Eg eri komin sum ljós í heimin, fyri at eingin, sum trýr á Meg, skal verða verandi í myrkri. **47** Um onkur hoyrir orð Míni og leggur sær tey ikki á hjarta - hann dømi ikki Eg; tí Eg eri ikki komin at døma heimin, men at frelsa heimin. **48** Tann, ið vrakar Meg og tekur ikki við orðum Mínum, hevur tann, ið dómir hann; orðið, ið Eg havi talað, skal døma hann síðsta dag. **49** Tí Eg havi ikki talað av Mær sjálvum; nei, Faðirin, sum sendi Meg, hevur givið Mær boð um tað, sum Eg skal siga, og tað, sum Eg skal tala. **50** Og Eg veit, at boð Hansara er ævigt lív. Tað, sum Eg tí tali, tali Eg, soleiðis sum Faðirin hevur sagt Mær."

13

1 Fyri páskahøgtíðina hendi hetta. Jesus vitsti, at tími Hansara var komin, at Hann skuldi fara burtur úr hesum heimi til Faðirin; og sum Hann hevði elskað Síni egnu, sum í heiminum vóru, so elskaði Hann tey líka til endan. **2** Teir hildu kvøldmáltíð, og Djevulin hevði longu skotið Judasi Iskariot, syni Símun, inn í hjartað, at hann skuldi svíkja Hann. **3** Og Jesus vitsti, at Faðirin hevði givið Honum alt í hendur, og at Hann var gingin út frá Gudi og fór til Gud. **4** Tá reisti Hann seg frá máltíðini, legði klæði Síni av Sær og tók línklæði og bant upp fyri Seg. **5** So helti Hann vatn í fat og fór at vaska lærisveinunum um føturnar og turkaði teimum við línklæðinum, ið

Hann hevði bundið upp fyri Seg. **6** Hann kom tá til Símun Pætur. Hann segði við Hann: "Harri, vaskar Tú mær um fótarnar!" **7** Jesus svaraði honum: "Tað, sum Eg geri, skilir tú ikki nú; men tú fert at skilja tað seinni." **8** Pætur segði við Hann: "Aldri í allar ævir skalt Tú vaska mær um fótarnar!" Jesus svaraði honum: "Vaski Eg tær ikki, hevur tú ikki lut saman við Mær." **9** Tá segði Símun Pætur við Hann: "Harri, ikki bert um fótarnar, men um hendurnar og høvdið við!" **10** Jesus svaraði honum: "Tann, ið baðaður er, honum nýtist bert at vaska sær um fótarnar; tí hann er reinur, allur sum hann er. Og tit eru reinir - tó ikki allir." **11** - Tí Hann vitsti, hvør hann var, sum svíkja Hann skuldi; tí segði Hann: "Tit eru ikki reinir allir." **12** Tá ið Hann nú hevði vaskað teimum um fótarnar, latið Seg í klæðini og sett Seg aftur til borðs, segði Hann við teir: "Skilja tit, hvat Eg havi gjørt við tykkum?" **13** Tit kalla Meg Meistara og Harra, og tit siga satt, tí Eg eri tað. **14** Havi nú Eg, Harrin og Meistarin, vaskað tykkum um fótarnar, eiga eisini tit at vaska hvør øðrum um fótarnar. **15** Tí Eg havi givið tykkum fyridømi, so tit skulu gera, sum Eg havi gjørt við tykkum. **16** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tænarin er ikki størri enn harri hansara; ei heldur er ein, sum sendur er, størri enn hann, ið sendi hann. **17** Tá ið tit vita hetta - sælir eru tit, um tit gera tað! **18** Eg tali ikki um tykkum allar; Eg veit, hvørjar Eg havi útvalt. Men skriftin mátti ganga út: "Hann, ið etur breyðið við Mær, hevur lyft hæl sín móti Mær." **19** Frá hesi stund sigi Eg tykkum tað, áðrenn tað hendir, fyri at tit, tá ið tað hevur hent, skulu trúgva, at tað eri Eg. **20** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tann, sum tekur ímóti honum, ið Eg sendi, tekur ímóti Mær, og tann, sum tekur ímóti Mær, tekur ímóti Honum, ið sendi Meg." **21** Tá ið Jesus hetta hevði sagt, varð Hann ógvuliga rørdur í andanum, vitnaði og segði: "Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Ein tykkara fer at svíkja Meg!" **22** Tá hugdu lærisveinarnir hvør uppá annan og hugsaðu, hvønn Hann mundi tala um. **23** Nú var ein av lærisveinum Hansara, sum sat til borðs undir lið Jesusar, hann, sum Jesus elskaði. **24** Til hansara nikkaði Símun Pætur og segði við hann: "Sig, hvønn tað er, Hann tosar um!" **25** Hann hallaði sær tá inn at brósti Jesusar og segði við Hann: "Harri, hvør er tað?" **26** Jesus svaraði: "Tað er hann, sum Eg gevi bitan, ið Eg dyppi." So dyppaði Hann bitan og

gav Judasi Iskariot, syni Símun. **27** Og eftir at hann hevði fingið bitan, fór Satan í hann. Jesus segði tá við hann: "Tað, sum tú gert - ger tað skjótt!" **28** Men eingin av teimum, ið sótu til borðs, skilti, hví Hann segði hetta við hann. **29** Við tað at Judas hevði pungin undir hond, hugsaðu summir, at tað, sum Jesus segði við hann, var: "Keyp tað, ið okkum nýtist til høg tíðina!" - ella at hann skuldi geva hinum fátæku nakað. **30** Táið hann nú hevði fingið bitan, fór hann alt fyri eitt út. Nátt var. **31** Táið hann var út farin, segði Jesus: "Nú er Menniskjasonurin vorðin dýrmætur, og Gud er vorðin dýrmætur í Honum. **32** Er Gud vorðin dýrmætur í Honum, skal Gud eisini gera Hann dýrmætan í Sær, og Hann skal skjótt gera Hann dýrmætan. **33** Børn Míni! Lítla stund enn eri Eg hjá tykkum; tit fara at leita eftir Mær; og sum Eg segði við Jødarnar: "Hagar sum Eg fari, kunnu tit ikki koma," sigi Eg nú eisini við tykkum. **34** Nýtt boð gevi Eg tykkum: At tit skulu elska hvør annan; sum Eg havi elskað tykkum, skulu eisini tit elska hvør annan. **35** Av tí skulu øll sanna, at tit eru lærisveinar Míni - at tit hava kærleika hvør til annan." **36** Tá segði Símun Pætur við Hann: "Harri, hvar fert Tú?" Jesus svaraði: "Hagar sum Eg fari, kanst tú ikki fylgja Mær nú, men tú skalt fylgja Mær seinni." **37** Pætur segði við Hann: "Harri, hví kann eg ikki fylgja Tær nú? Eg skal geva lív mítt fyri Teg!" **38** Jesus svaraði: "Skalt tú geva lív títt fyri Meg? Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tær: Hanin fer ikki at gala, fyrrenn tú triggjar ferðir hefur avnoktað Meg!"

14

1 "Hjarta tykkara óttist ikki! Tit trúgva á Gud - trúgvið á Meg við! **2** Í húsi Faðirs Míns eru nógvir bústaðir; var tað ikki so, hevði Eg sagt tykkum tað; tí Eg fari burtur at gera tykkum stað til reiðar. **3** Og táið Eg eri farin burtur og havi gjørt tykkum stað til reiðar, komi Eg aftur og taki tykkum til Mín, so eisini tit skulu vera, har sum Eg eri. **4** Og hagar sum Eg fari, vita tit vegin." **5** Tummas segði við Hann: "Harri, vit vita ikki, hvar Tú fert, og hvussu kunnu vit vita vegin!" **6** Jesus svaraði honum: "Eg eri vegurin, sannleikin og lívið; eingin kemur til Faðirin uttan við Mær. **7** Høvdu tit kent Meg, so kendu tit Faðir Mín við; og frá hesi stund kenna tit Hann og

hava sæð Hann." **8** Filip segði við Hann: "Harri, vís okkum Faðirin, og tað er okkum nóg mikið!" **9** Jesus svaraði honum: "So langa tíð havi Eg verið hjá tykkum, og tú kennir Meg ikki, Filip? Tann, ið hevur sæð Meg, hevur sæð Faðirin. Hvussu kanst tú tá siga: "Vís okkum Faðirin!" **10** Trýrt tú ikki, at Eg eri í Faðirinum, og Faðirin er í Mær? Orðini, ið Eg tali til tykkara, tali Eg ikki av Mær sjálvum; nei, Faðirin, sum í Mær býr, Hann ger verk Síni. **11** Trúgvioð Mær, at Eg eri í Faðirinum, og Faðirin er í Mær! - Og um ikki, so latið verkini sjálv fáa tykkum at trúgva Mær! **12** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tann, ið trýr á Meg, skal eisini gera tey verk, ið Eg geri - og hann skal gera størri enn hesi. Tí Eg fari til Faðirin; **13** og hvat tit so biðja um í navni Mínnum, skal Eg gera, fyri at Faðirin skal verða dýrmætur við Syninum. **14** Biðja tit um nakað í navni Mínnum, skal Eg gera tað. **15** Elska tit Meg, so haldið boð Míni! **16** Og Eg skal biðja Faðirin, og Hann skal geva tykkum annan Talsmann at vera hjá tykkum allar ævir, **17** Anda sannleikans, sum heimurin ikki kann fáa; tí hann sær Hann ikki og kennir Hann ikki. Men tit kenna Hann, tí Hann verður hjá tykkum og skal vera í tykkum. **18** Eg skal ikki lata tykkum faðirleysar eftir; Eg komi til tykkara. **19** Líttla stund aftrat, so sær heimurin Meg ikki longur, men tit síggja Meg; tí Eg livi, og tit skulu liva. **20** Tann dag fara tit at sanna, at Eg eri í Faðir Mínnum, at tit eru í Mær, og at Eg eri í tykkum. **21** Tann, ið hevur boð Míni - og heldur tey - er tann, ið elskar Meg; og tann, ið elskar Meg, skal verða elskaður av Faðir Mínnum, og Eg skal elska hann og opinbera Meg fyri honum." **22** Judas - ikki Iskariot - segði við Hann: "Harri! Hvussu ber tað til, at Tú ætlar at opinbera Teg fyri okkum og ikki fyri heiminum?" **23** Jesus svaraði honum: "Um nakar elskar Meg, heldur hann orð Mítt, og Faðir Mín skal elska hann, og Vit skulu koma til hansara og taka bústað hjá honum. **24** Tann, ið ikki elskar Meg, heldur ikki orð Míni, og orðið, tit hoyra, er ikki Mítt, men Faðirsins, sum hevur sent Meg. **25** Hetta havi Eg talað til tykkara, meðan Eg havi verið hjá tykkum; **26** men Talsmaðurin, Heilagi Andin, sum Faðirin skal senda í navni Mínnum, skal læra tykkum alt og minna tykkum um alt, sum Eg havi sagt tykkum. **27** Frið lati Eg tykkum eftir, frið Mín gevi Eg tykkum; ikki sum heimurin gevur, gevi Eg tykkum. Hjarta tykkara óttist ikki og missi

ikki mótið! **28** Tit hoyrdu, at Eg segði við tykkum: "Eg fari burtur, og Eg komi aftur til tykkara." - Elskaðu tit Meg, hævdu tit gleðst um, at Eg fari til Faðirin; tí Faðirin er størri enn Eg. **29** Og nú havi Eg sagt tykkum tað, áðrenn tað hendir, fyri at tit skulu trúgva, táíð tað hendir. **30** Nú fari Eg ikki at tala mikið við tykkum aftrat; tí hævdingi heimsins kemur, og hann hevur einki í Mær. **31** Men fyri at heimurin kann sanna, at Eg elski Faðirin og geri, sum Faðirin hevur boðið Mær - reisist, latið okkum fara hiðani!"

15

1 "Eg eri hitt sanna víntræið, og Faðir Mín er vingarðsmaðurin. **2** Hvørja grein á Mær, sum ikki ber ávøkst, tekur Hann burtur, og hvørja, sum ber ávøkst, reinsar Hann, so hon skal bera meiri ávøkst. **3** Tit eru longu reinir - við orðinum, ið Eg havi talað til tykkara. **4** Verðið í Mær, so verði Eg í tykkum! Eins og greinin kann ikki bera ávøkst av sær sjálvari, men bert, táíð hon verður verandi á víntrænum, so kunnu tit tað heldur ikki, uttan tit verða verandi í Mær. **5** Eg eri víntræið, tit eru greinarnar. Tann, sum verður í Mær, og sum Eg verði í, ber nógvan ávøkst; tí skildir frá Mær kunnu tit einki gera. **6** Tann, sum ikki verður í Mær, verður kastaður út sum grein og fólnar; tær verða sankaðar saman og kastaðar í eldin og brenna. **7** Verða tit í Mær, og verða orð Míní í tykkum, tá biðið um, hvat tit so vilja, og tit skulu fáa tað! **8** Í tí verður Faðir Mín dýrmætur, at tit bera nógvan ávøkst og verða lærisveinar Mínir. **9** Eins og Faðirin hevur elskað Meg, so havi Eg elskað tykkum; verðið í kærleika Mínú! **10** Halda tit boð Míní, verða tit verandi í kærleika Mínú, eins og Eg havi hildið boð Faðirs Mínis og verði verandi í kærleika Hansara. **11** Hetta havi Eg talað til tykkara, fyri at gleði Mín kann vera í tykkum, og gleði tykkara kann verða fullkomin. **12** Hetta er boð Mítt, at tit skulu elska hvør annan, eins og Eg havi elskað tykkum. **13** Eingin hevur størri kærleika, enn at hann gevur lív sítt fyri vinir sínar. **14** Gera tit tað, sum Eg gevi tykkum boð um, eru tit vinir Mínir. **15** Eg kalli tykkum ikki longur tænarar; tí tænarin veit ikki, hvat harri hansara ger; nei, tykkum havi Eg kallað vinir; tí alt tað, sum Eg havi hoyrt av Faðir Mínú, havi Eg kunngjørt tykkum. **16** Tit

hava ekki útvalt Meg, nei, Eg havi útvalt tykkum; og Eg havi sett tykkum til tað, at tit skulu fara út og bera ávøkst, og ávøkstur tykkara skal vara við, so Faðirin kann geva tykkum alt, sum tit biðja Hann um í navni Mínium. **17** Hetta er boð Mítt, at tit skulu elska hvør annan. **18** Táið heimurin hatar tykkum, skulu tit vita, at hann hevur hatað Meg, áðrenn hann hataði tykkum. **19** Vóru tit av heimum, hevði heimurin elskað sítt eigna; men við tað at tit eru ekki av heimum - nei, Eg havi útvalt tykkum úr heimum - tí hatar heimurin tykkum. **20** Minnst orðið, Eg segði við tykkum: "Tænarin er ekki størri enn harri hansara"! Hava tey søkt at Mær, fara tey at søkja at tykkum við; hava tey hildið orð Mítt, fara tey at halda tykkara við. **21** Alt hetta fara tey at gera við tykkum fyri navns Míns skuld - tí tey kenna ekki Hann, sum hevur sent Meg. **22** Var Eg ekki komin og hevði talað til teirra, høvdu tey ekki synd; men nú hava tey onga avsakan fyri synd sína. **23** Tann, ið hatar Meg, hatar Faðir Mín við! **24** Hevði Eg ekki gjørt tey verk millum teirra, sum eingin annar hevur gjørt, høvdu tey ekki synd; men nú hava tey sæð tey og tó hatað bæði Meg og Faðir Mín. **25** Men orðið mátti jú ganga út, sum skrivað er í lóg teirra: "Tey hataðu Meg við ongari grund." **26** Men táið Talsmaðurin kemur, sum Eg skal senda tykkum frá Faðirinum, Andi sannleikans, sum út gongur frá Faðirinum - Hann skal vitna um Meg. **27** Og eisini tit skulu vitna; tí tit hava verið við Mær frá upphavi."

16

1 "Hetta havi Eg talað til tykkara, fyri at einki skal verða tykkum til ástoyt. **2** Teir skulu koyra tykkum úr sýnagogunum, ja, tann tíð skal koma, táið hvør tann, ið drepur tykkum, fer at halda seg dýrka Gud við tí. **3** Hetta fara teir at gera, tí teir kenna hvørki Faðirin ella Meg. **4** Eg havi talað hetta til tykkara, fyri at tit, táið tíðin kemur, skulu minnast, at Eg havi sagt tykkum tað; men hetta segði Eg tykkum ekki frá upphavi, tí Eg var hjá tykkum. **5** Nú fari Eg burtur til Hansara, sum hevur sent Meg, og eingin av tykkum spyr Meg: "Hvar fert Tú?" **6** Men hjarta tykkara er vorðið fult av sorg, tí Eg havi talað hetta til tykkara. **7** Tó, Eg sigi tykkum

sannleikan: Tað er tykkum til gagn, at Eg fari burtur; tí fari Eg ikki burtur, kemur Talsmaðurin ikki til tykkara, men fari Eg burtur, skal Eg senda tykkum Hann. **8** Táið Hann kemur, skal Hann sannføra heiminn um synd, rættvísi og dóm - **9** um synd, tí tey trúgva ikki á Meg, **10** um rættvísi, tí Eg fari til Faðir Mín, og tit síggja Meg ikki longur, **11** um dóm, tí høvdingin yvir hesum heimi er dømdur. **12** Eg havi nógv at siga tykkum enn, men tit fáa ikki borið tað nú. **13** Men táið Hann, Andi sannleikans, kemur, skal Hann leiða tykkum í allan sannleikan. Tí Hann skal ikki tala av Sær sjálvum, nei, tað, sum Hann hoyrir, skal Hann tala, og tað, sum koma skal, fer Hann at kunngera tykkum. **14** Hann skal dýrmeta Meg, tí Hann skal taka av Mínum og kunngera tykkum. **15** Alt, sum Faðirinn hevur, er Mítt; tí segði Eg, at Hann skal taka av Mínum og kunngera tykkum. **16** Líttla stund, so síggja tit Meg ikki longur, og aftur líttla stund, so skulu tit síggja Meg!" **17** Tá søgdu nakrir av lærisveinum Hansara hvør við annan: "Hvat er hetta, Hann sigur við okkum: "Líttla stund, so síggja tit Meg ikki, og aftur líttla stund, so skulu tit síggja Meg", og: "Eg fari til Faðirinn?"" **18** Teir søgdu tá: "Hvat er hetta, Hann sigur: "Líttla stund"? Vit skilja ikki, hvat Hann meinir." **19** Jesus vitsti, at teir fóru at spyrja Hann, og Hann segði við teir: "Tit tala hvør við annan um hetta, sum Eg segði: "Líttla stund, so síggja tit Meg ikki, og aftur líttla stund, so skulu tit síggja Meg!"" **20** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Tit skulu gráta og vena tykkum, men heimurin skal gleðast; tit skulu hava sorg, men sorg tykkara skal vendast í gleði. **21** Táið kvinnan eigur, hevur hon sorg, tí tími hennara er komin; men táið hon hevur átt barnið, minnst hon ikki longur angist sína av gleði um, at menniskja er borið í heim. **22** Soleiðis hava eisini tit nú sorg, men Eg skal síggja tykkum aftur, og hjarta tykkara skal gleðast, og eingin tekur gleði tykkara frá tykkum. **23** Tann dag fara tit einki at spyrja Meg um. Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tykkum: Hvat tit so biðja Faðirinn um, skal Hann geva tykkum í navni Mínum. **24** Higartil hava tit einki biðið um í navni Mínum. Biðið, og tit skulu fáa, fyri at gleði tykkara kann verða fullkomin! **25** Hetta havi Eg talað til tykkara í líknisum; tann tíð kemur, táið Eg ikki longur skal tala til tykkara í líknisum, men beint fram siga tykkum frá Faðirinum. **26** Tann dag skulu tit biðja í navni Mínum, og Eg

sigi ekki við tykkum, at Eg skal biðja Faðirin fyri tykkum; **27** tí Faðirin elskar tykkum sjálvur, aftur fyri at tit hava elskað Meg og trúð, at Eg eri gingin út frá Gudi. **28** Eg gekk út frá Faðirinum og eri komin í heimin; Eg fari úr aftur heiminum og fari til Faðirin." **29** Tá søgdu lærisveinar Hansara: "Nú talar Tú beint fram og sigur einki líknlsi! **30** Nú vita vit, at Tú veitst alt og hefur ekki fyri neyðini, at nakar spyr Teg; tí trúgva vit, at Tú ert gingin út frá Gudi." **31** Jesus svaraði teimum: "Nú trúgva tit! **32** Men tann stund kemur - og hon er komin - táíð tit skulu verða spjaddir hvør til sítt og lata Meg einsamallan; tó, Eg eri ekki einsamallur, tí Faðirin er við Mær. **33** Hetta havi Eg talað til tykkara, fyri at tit skulu hava frið í Mær. Í heiminum hava tit trongd, men verið hugreystir - Eg havi sigrað yvir heiminum!"

17

1 Hetta talaði Jesus; og Hann lyfti upp eygu Síni móti himli og segði: "Faðir! Tímin er komin - ger Son Tín dýrmætan, fyri at Sonur Tín kann gera Teg dýrmætan, **2** eins og Tú hefur givið Honum vald yvir øllum holdi, so Hann skal geva øllum teimum ævigt lív, sum Tú hefur givið Honum! **3** Og hetta er hitt æviga lív, at tey kenna Teg, hin einasta sanna Gud, og tann, ið Tú sendi, Jesus Kristus. **4** Eg havi gjørt Teg dýrmætan á jørðini við at fullføra verkið, sum Tú hefur givið Mær at gera. **5** Og, Faðir, ger Tú nú Meg dýrmætan hjá Tær við dýrdini, ið Eg hevði hjá Tær, áðrenn heimurin var til! **6** Eg havi opinberað navn Títt fyri teimum menniskjum, ið Tú hefur givið Mær av heiminum; tey vóru Tíni, og Tú gavst Mær tey, og tey hava hildið orð Títt. **7** Nú vita tey, at alt, ið Tú hefur givið Mær, er frá Tær. **8** Tí orðini, ið Tú gavst Mær, havi Eg givið teimum, og tey hava tikið við teimum og kent av sonnum, at Eg eri gingin út frá Tær; tey hava trúð, at Tú hefur sent Meg. **9** Eg biði fyri teimum; Eg biði ekki fyri heiminum, men fyri teimum, ið Tú hefur givið Mær; tí tey eru Tíni. **10** Alt Mítt er Títt, og Títt er Mítt, og Eg eri vordin dýrmætur í teimum. **11** Eg eri ekki longur í heiminum, men hesi eru í heiminum - og Eg komi til Tín. Heilagi Faðir! Varðveit tey í navni Tínum, sum Tú hefur

givið Mær, so tey kunnu vera eitt, eins og Vit! **12** Meðan Eg var hjá teimum, varðveitti Eg tey í navni Tínum, sum Tú hevur givið Mær; Eg vardi tey, og eingin av teimum fortaptist - uttan fortapingarsonurin, fyri at skriftin skuldi ganga út. **13** Men nú komi Eg til Tín, og hetta tali Eg í heimum, fyri at tey skulu hava gleði Mína fullkomna í sær. **14** Eg havi givið teimum orð Títt, og heimurin hevur hatað tey, tí tey eru ikki av heimum, eins og Eg eri ikki av heimum. **15** Eg biði ikki, at Tú skalt taka tey úr heimum, men at Tú skalt varðveita tey frá illum. **16** Tey eru ikki av heimum, eins og Eg eri ikki av heimum. **17** Halga tey í sannleikanum! Orð Títt er sannleiki. **18** Sum Tú hevur sent Meg í heimin, havi eisini Eg sent tey í heimin. **19** Eg halgi Meg sjálvan fyri tey, fyri at eisini tey skulu vera halgað í sannleikanum. **20** Eg biði ikki bert fyri hesum, men eisini fyri teimum, sum við orðum teirra koma til trúgv á Meg - **21** at tey øll skulu verða eitt, sum Tú, Faðir, ert í Mær, og Eg eri í Tær - at eisini tey skulu vera eitt í Okkum, fyri at heimurin skal trúgva, at Tú hevur sent Meg. **22** Dýrdina, ið Tú hevur givið Mær, havi Eg givið teimum, fyri at tey skulu vera eitt, sum Vit eru eitt - **23** Eg í teimum, og Tú í Mær - fyri at tey skulu verða fullkomin til eitt, so heimurin skal sanna, at Tú hevur sent Meg og hevur elskað tey, sum Tú hevur elskað Meg. **24** Faðir, Eg vil, at har sum Eg eri, skulu eisini tey, sum Tú hevur givið Mær, vera hjá Mær, fyri at tey skulu síggja dýrd Mína, sum Tú hevur givið Mær; tí Tú hevur elskað Meg, áðrenn heimurin varð grundaður. **25** Rættvísi Faðir! Heimurin hevur ikki kent Teg; men Eg havi kent Teg, og hesi hava sannað, at Tú hevur sent Meg. **26** Og Eg havi kunngjørt teimum navn Títt - og skal kunngerá teimum tað, fyri at kærleikin, ið Tú hevur elskað Meg við, skal vera í teimum, og Eg í teimum."

18

1 Tá ið Jesus hevði sagt hetta, fór Hann út við lærisveinum Sínum um Kedronsløk; har var urtagarður, og inn í hann fór Hann við lærisveinum Sínum. **2** Judas, sum sveik Hann, kendi eisini staðið; tí har kom Jesus ofta saman við lærisveinum Sínum. **3** Judas hevði nú fingið vaktina við sær og

tænarar frá hövuðsprestunum og Farisearunum, og kom hagar við kyndlum, lampum og vápnum. **4** Við tað at Jesus nú vitsti alt, ið koma skuldi yvir Hann, gekk Hann fram og segði við teir: "Hvørjum leita tit eftir?" **5** Teir svaraðu Honum: "Jesusi úr Nazaret." Jesus segði við teir: "Tað eri Eg." - Eisini Judas, sum sveik Hann, stóð har hjá teimum. **6** Tá ið Hann nú segði við teir: "Tað eri Eg," fóru teir aftur eftir hæli og fullu til jarðar. **7** Hann spurdi teir tá upp aftur: "Hvørjum leita tit eftir?" Teir svaraðu: "Jesusi úr Nazaret." **8** Jesus segði: "Eg segði tykkum jú, at tað eri Eg! Er tað tá eftir Mær, tit leita, so latið hesar fara!" **9** - fyri at orðið skuldi ganga út, sum Hann hevði sagt: "Eg misti ongan av teimum, ið Tú hevur givið Mær." **10** Símun Pætur - sum hevði svørð - dró tað nú og høgdi til tænarar hövuðsprestsins og hevði høgra oyrað av honum; tænarin æt Malkus. **11** Tá segði Jesus við Pætur: "Stikk svørðið í slíðrarnar! Skal Eg ikki drekka kalikin, ið Faðir Mín hevur givið Mær!" **12** Vaktin, herhøvdingin og tænarar Jødanna tóku nú Jesus og bundu Hann. **13** Og teir fóru fyrst til Annas við Honum; hann var verfaðir Kaifas, sum var hövuðsprestur tað árið. **14** - Tað var Kaifas, ið hevði givið Jødunum tey ráð, at tað var gagnligt, at eitt menniskja doyði fyri fólkið. - **15** Símun Pætur og ein annar lærisveinur fylgdu Jesusi. Hesin lærisveinur var kendur við hövuðsprestin, og hann fór við Jesusi inn í garð hövuðsprestsins. **16** Men Pætur stóð uttanfyri við dyrnar. Tá fór hin lærisveinurin - sum kendur var við hövuðsprestin - út og tosaði við hana, sum helt vakt við dyrnar, og fekk Pætur inn. **17** Gentan, ið helt vakt við dyrnar, segði tá við Pætur: "Ert eisini tú ein av lærisveinunum hjá hesum manni?" Hann svaraði: "Nei, tað eri eg ikki!" **18** Men tænararnir og sveinarnir høvdu kynt upp koleld - tí kalt var - og stóðu nú og vermdu seg; eisini Pætur stóð hjá teimum og vermdi seg. **19** Hövuðspresturinn spurdi nú Jesus um lærisveinar Hansara og læru Hansara. **20** Jesus svaraði honum: "Eg havi talað opinberliga fyri heiminum; Eg havi altíð lært í sýnagogum og í templinum, har sum allir Jødar koma saman; í loyndum havi Eg einki talað. **21** Hví spyrst tú Meg? Spyr tey, sum hoyrt Meg hava, hvat Eg havi talað til teirra! Tey vita jú, hvat Eg havi sagt." **22** Tá ið Jesus hetta segði, gav ein av sveinunum, sum hjá stóðu, Honum eitt slag undir vangan og segði: "Svarar Tú

hövuðsprestinum so!" **23** Jesus svaraði honum: "Havi Eg talað illa, so prógva, at tað er ónt! Men havi Eg talað rætt, hví slært tú Meg tá!" **24** Annas sendi Hann nú bundnan til Kaifas hövuðsprest. **25** - Men Símun Pætur stóð og vermdi seg. Tá søgdu teir við hann: "Ert eisini tú ein av lærisveinum Hansara?" Hann noktaði tað og segði: "Tað eri eg ikki!" **26** Ein av tænarum hövuðsprestsins, ein skyldmaður hansara, sum Pætur hevði høgt oyrað av, segði: "Sá eg teg ikki í urtagarðinum við Honum!" **27** Tá noktaði Pætur tað aftur - og í tí sama gól hanin. **28** Teir fóru nú við Jesusi frá Kaifasi til borg landshøvdingans; tað var tíðliga um morgunin. Sjálvir fóru teir ikki inn í borgina, fyri at teir skuldu ikki verða óreindir, men kundu eta páskalambið. **29** Pilatus fór tá út til teirra og segði: "Hvørja klagu føra tit móti hesum manni?" **30** Teir svaraðu honum: "Var Hann ikki illgerðarmaður, hövdu vit ikki givið Hann upp til tín!" **31** Tá segði Pilatus við teir: "Takið tit Hann og dømið Hann eftir lóg tykkara!" Jøðarnir svaraðu honum: "Vit hava ongan rætt at taka av døgum!" **32** - fyri at orð Jesusar skuldi ganga út, sum Hann segði fyri at vísa, á hvønn hátt Hann skuldi doyggja. **33** Pilatus fór nú inn aftur í borgina, kallaði Jesus fyri seg og segði við Hann: "Ert Tú kongur Jøðanna?" **34** Jesus svaraði: "Sigur tú hetta av tær sjálvum, ella hava aðrir sagt tær tað um Meg?" **35** Pilatus svaraði: "Eri eg Jøði! Fólk Títt og hövuðsprestarnir hava givið Teg upp til mín; hvat hevur Tú gjørt?" **36** Jesus svaraði: "Ríki Mítt er ikki av hesum heimi. Var ríki Mítt av hesum heimi, hövdu tænarar Míni barst fyri, at Eg skuldi ikki verða givin upp til Jøðarnar; men nú er ríki Mítt ikki av honum." **37** Tá segði Pilatus við Hann: "So ert Tú tó kongur?" Jesus svaraði: "Tú sigur tað! Eg eri kongur. Til tað eri Eg føddur, og til tað eri Eg komin í heimin, at Eg skal vitna um sannleikan. Hvør tann, sum er av sannleikanum, hoyrir rødd Mína." **38** Pilatus segði við Hann: "Hvat er sannleiki!" Táíð hann hetta hevði sagt, fór hann út aftur til Jøðarnar og segði við teir: "Eg finni onga skyld hjá Honum!" **39** Men tit hava jú tann sið, at eg skal geva tykkum ein leysan á páskum; vilja tit tá, at eg skal geva tykkum kong Jøðanna leysan?" **40** Tá róptu tey upp aftur øll og søgdu: "Ikki Hann, nei, Barabbas!" - Og Barabbas var ránsmaður.

1 Nú tók Pilatus Jesus og læt Hann húðfleingja. **2** Og hermenninir flættaðu krúnu av tornum og settu hana á hövd Hansara og hongdu purpurkappa um Hann. So gingu teir fram fyri Hann og søgdu **3** "Heilur - kongur Jødanna!" - Og teir slógu Hann undir vangan. **4** Pilatus fór nú uppafur út, og hann segði við tey: "Hyggið, eg leiði Hann út til tykkara, fyri at tit skulu vita, at eg finni onga skyld hjá Honum!" **5** So kom Jesus út við tornakrúnuni og í purpurkappanum. Og hann segði við tey: "Hyggið maðurin!" **6** Táið nú høvuðsprestarnir og tænararnir fingu at síggja Hann, róptu teir og søgdu: "Krossfest, krossfest!" Pilatus segði við teir: "Takið tit Hann og krossfestið Hann, tí eg finni onga skyld hjá Honum!" **7** Jødarnir svaraðu honum: "Vit hava lóg, sum Hann er sekur at doyggja eftir; tí Hann hevur gjørt Seg sjálvan til Son Guds." **8** Táið Pilatus hoyrði hetta orð, fall enn meiri ótti á hann, **9** og hann fór inn aftur í borgina og segði við Jesus: "Hvaðani ert Tú?" Men Jesus gav honum einki svar. **10** Tá segði Pilatus við Hann: "Tosar Tú ikki við meg! Veitst Tú ikki, at eg havi vald at geva Teg leysan og havi vald at krossfesta Teg?" **11** Jesus svaraði: "Tú hevði einki vald havt yvir Mær, var tað ikki givið tær omanfrá; tí hevur tann, sum gav Meg upp til tín, størri synd." **12** Av hesum royndi Pilatus enn at geva Hann leysan. Men Jødarnir róptu: "Gevur tú henda leysan, ert tú ikki vinur keisarans! Hvør tann, sum ger seg sjálvan til kong, setur seg upp móti keisaranum!" **13** Táið Pilatus hoyrði hesi orð, leiddi hann Jesus út og setti seg á dómstólin, á staðnum, sum kallast Steinsett, á hebraiskum Gabbata. **14** Tað var tilreiðingardagin á páskum, um sætta tíman. Og hann segði við Jødarnar: "Hyggið kongur tykkara!" **15** Tá róptu tey: "Burt, burt við Honum! Krossfest Hann!" Pilatus segði við tey: "Skal eg krossfesta kong tykkara?" Høvuðsprestarnir svaraðu: "Vit hava ongan annan kong enn keisaran!" **16** Tá gav hann Hann upp til teirra at verða krossfestan. Teir tóku nú Jesus við sær, **17** og Hann bar sjálvur kross Sín og fór út til staðið, sum kallast Skallastaður, á hebraiskum Golgata. **18** Har krossfestu teir Hann, og saman við Honum tveir aðrar, ein hvørjumegin, Jesus í miðjuni. **19** Pilatus hevði eisini skrivað yvirskrift og

sett hana á krossin; har var skrivað: "Jesus úr Nazaret, kongur Jødanna."

20 Hesa yvirskrift lósu nú nógvir av Jødunum, tí staðið, har Jesus var krossfestur, var nær við býin, og hon var skrivað á hebraiskum, latíni og grískum. **21** Tá søgdu høvuðsprestar Jødanna við Pilatus: "Skriva ikki: "Kongur Jødanna", men: "Hann segði: Eg eri kongur Jødanna"!" **22** Pilatus svaraði: "Tað, sum eg skrivaði, skrivaði eg!" **23** Táið hermenninir nú høvdu krossfest Jesus, tóku teir klæði Hansara og býttu tey í fyra partar, ein til hvønn hermanning. Somuleiðis kyrtilin; men kyrtilin hevði ongar seymir, men var vovin í einum frá í erva allan vegin. **24** Tá søgdu teir hvør við annan: "Latið okkum ikki skera hann sundur, men kasta lut um, hvør ið skal hava hann!" - fyri at skriftin skuldi ganga út, sum sigur: "Teir býttu klæði Míni ímillum sín og kastaðu lut um kyrtil Mín." - Hetta gjørdur nú hermenninir. **25** Við kross Jesusar stóðu móðir Hansara og systir móður Hansara, Maria, kona Klopas, og Maria Magdalena. **26** Táið nú Jesus sá móður Sína og hjá henni lærisveinin, ið Hann elskaði, segði Hann við móður Sína: "Kvinna, hygg sonur tín!" **27** So segði Hann við lærisveinin: "Hygg móðir tín!" Og frá teirri stund tók lærisveinurin hana heim til sín. **28** Síðani, við tað at Jesus vitsti, at nú var alt fullgjørt, fyri at skriftin skuldi ganga út, segði Hann: "Eg tysti." **29** Har stóð ílat fult av ediki; teir settu tá svamp fullan av ediki á isopslegg og hildu hann at munni Hansara. **30** Táið Jesus nú hevði fingið edikin, segði Hann: "Tað er fullgjørt!" So boygdi Hann høvdið og gav upp andan. **31** Við tað at tað var tilreiðingardagur, bóðu Jødarnir Pilatus um, at beinini í teimum skuldu verða brotin, og likamini tikin niður, so teir skuldu ikki verða hangandi á krossinum sabbatin; tí hesin sabbatur var stórur. **32** Hermenninir komu so og brutu beinini, fyrst í øðrum, sum krossfestur var saman við Honum, og síðani í hinum. **33** Men táið teir komu til Jesus og sóu, at Hann var longu deyður, brutu teir ikki beinini í Honum. **34** Men ein av hermonnunum stakk Hann í síðuna við spjóti, og við tað sama rann út blóð og vatn. **35** - Tann, ið hevur sæð tað, hevur vitnað tað, og vitnisburður hansara er sannur; hann veit, at hann sigur satt, fyri at eisini tit skulu trúgva. **36** Tí hetta hendi, fyri at skriftin skuldi ganga út: "Einki bein í Honum skal verða brotið." **37** Og uppafur sigur annað skriftorð: "Tey skulu venda eygunum móti Honum,

sum tey hava stungið ígjøgnum." **38** Eftir hetta bað Jósef úr Arimatea - sum var lærisveinur Jesusar - tó loyniliga, av ótta fyri Jødunum - Pilatus um loyvi at taka likam Jesusar; og Pilatus gav honum loyvi til tað. Hann kom tá og tók niður likam Jesusar. **39** Eisini Nikodemus kom, hann, sum fyrstu ferð var komin til Jesus á nátt; hann hevði við sær blanding av myrra og aloe, eini 100 pund. **40** Teir tóku so likam Jesusar og sveipaðu tað í línklæði við hinum angandi urtunum - soleiðis sum siður er hjá Jødunum við jarðarferð. **41** Á staðnum, har sum Hann varð krossfestur, var urtagarður, og í urtagarðinum var nýggj grøv, sum enn eingin hevði verðið lagdur í. **42** Har lögdu teir nú Jesus, av tí at tað var tilreiðingardagur Jødanna; tí grøvin var nær við.

20

1 Fyrsta dagin í vikuni kom Maria Magdalena tíðliga til grøvina, meðan enn var myrkt; hon sá tá, at steinurin var tikin frá grøvini. **2** Tá leyp hon avstað og kom til Símun Pætur og hin lærisveinin, hann, sum Jesus elskaði, og segði við teir: "Teir hava tikið Harran úr grøvini, og vit vita ikki, hvar teir hava lagt Hann!" **3** Pætur og hin lærisveinurin fóru tá avstað og komu til grøvina. **4** Teir lupu báðir avstað saman; men hin lærisveinurin rann undan, skjótari enn Pætur, og kom fyrr til grøvina. **5** Táið hann boygdi seg niður, sá hann línklæðini liggja har; men hann fór tó ikki inn. **6** Nú kom Símun Pætur - sum var aftan á honum; hann fór inn í grøvina og sá, at línklæðini lógu har, **7** og at sveittadúkurin, sum hevði verið á høvdi Hansara, lá ikki saman við línklæðunum, men lá samanlagdur á øðrum staði, fyri seg sjálvan. **8** Tá fór eisini hin lærisveinurin inn, hann, sum fyrr var komin til grøvina; og hann sá og trúði. **9** Tí enn skiltu teir ikki skriftina, at Hann skuldi rísa upp frá hinum deyðu. **10** Lærisveinarnir fóru tá heimaftur til sín sjálvs. **11** Men Maria stóð uttanfyri við grøvina og græt. Sum hon nú græt, boygdi hon seg niður og hugdi inn í grøvina; **12** hon sá tá tveir einglar í hvítum klæðum sita, annan við høvdalagið og annan við fótagagið, har sum likam Jesusar hevði ligið. **13** Teir søgdu við hana: "Kvinna, hví grætur tú?" Hon svaraði teimum: "Tí teir hava tikið Harra

mín, og eg veit ekki, hvar teir hava lagt Hann!" **14** Táið hon hetta hevði sagt, vendi hon sær og sá Jesus standa har; men hon vitsti ekki, at tað var Jesus. **15** Jesus segði við hana: "Kvinna, hví grætur tú? Hvørjum leitar tú eftir?" Hon helt tað vera urtagarðsmannin og segði við Hann: "Harri, hevur Tú borið Hann burt, so sig mær, hvar Tú hevur lagt Hann, so skal eg taka Hann!" **16** Jesus segði við hana: "Maria!" Tá vendi hon sær og segði við Hann á hebraiskum: "Rabbuni!" (tað er meistari). **17** Jesus segði við hana: "Nem ekki við Meg! Eg eri ekki enn farin upp til Faðir Mín; nei, far til brøður Mínar og sig við teir, at Eg fari upp til Faðir Mín og Faðir tykkara, til Gud Mín og Gud tykkara!" **18** Maria Magdalena fór og segði lærisveinunum: "Eg havi sæð Harran!" - og at Hann hevði sagt hetta við hana. **19** Táið nú kvøldið var komið henda dagin, fyrsta dagin í vikuni, og dyrnar vóru stongdar, har sum lærisveinarnir vóru, av ótta fyri Jødunum, kom Jesus og stóð mitt ímillum teirra og segði við teir: "Friður veri við tykkum!" **20** Táið Hann hetta hevði sagt, vísti Hann teimum hendur Sínar og síðu Sína. Tá vórðu lærisveinarnir glaðir - táið teir sóu Harran. **21** Jesus segði tá aftur við teir: "Friður veri við tykkum! Sum Faðirin hevur sent Meg, sendi Eg tykkum." **22** Táið Hann hetta hevði sagt, andaði Hann á teir og segði við teir: "Takið ímóti Heilaga Andanum! **23** Fyrigeva tit einum syndirnar, eru tær honum fyrigivnar; nokta tit einum fyrigeving, er hon honum noktað." **24** Men Tummas, hann, sum kallaðist Tvíburi - ein av hinum tólv - var ekki saman við teimum, táið Jesus kom. **25** Hinir lærisveinarnir søgdu nú við hann: "Vit hava sæð Harran!" Men hann svaraði teimum: "Fái eg ekki at síggja naglamerkini í hondum Hansara, og sleppi eg ekki at stinga fingur mín í naglamerkini og stinga hond mína í síðu Hansara, vil eg als ekki trúgva tí!" **26** Átta dagar eftir vóru lærisveinar Hansara aftur inni har, og Tummas við teimum. Tá kom Jesus, meðan dyrnar vóru stongdar, og stóð mitt ímillum teirra og segði: "Friður veri við tykkum!" **27** So segði Hann við Tummas: "Rætt fingur tín higar - hygg hendur Mínar! Rætt hond tína higar og stikk hana í síðu Mína! Og ivast ekki, men trúgv!" **28** Tummas svaraði Honum: "Harri mín og Gud mín!" **29** Jesus segði við hann: "Av tí at tú hevur sæð Meg, trýrt tú! Sæl eru tey, sum ekki hava sæð og tó trúgva!" **30** - Eisini mong onnur tekin, sum ekki

eru skrivað í hesi bók, gjørdi Jesus fyri eygum lærisveina Sína. **31** Men hesi eru skrivað, fyri at tit skulu trúgva, at Jesus er Kristus, Sonur Guds, og fyri at tit - við at trúgva - skulu hava lív í navni Hansara.

21

1 Eftir hetta opinberaði Jesus Seg aftur fyri lærisveinunum við Tiberiasvatn. Hann opinberaði Seg soleiðis: **2** Símun Pætur, Tummas, sum kallaðist Tvíburi, Natanael úr Kana í Galilea, synir Zebedeus, og tveir aðrir av lærisveinum Hansara vóru saman. **3** Símun Pætur segði tá við teir: "Eg fari út at fiska." Teir søgdu við hann: "Eisini vit koma við tær." So fóru teir avstað og fóru í bátin; men ta náttina fingur teir einki. **4** Táíð nú morgunin var komin, stóð Jesus á strondini; tó vitstu lærisveinarnir ikki, at tað var Jesus. **5** Jesus segði tá við teir: "Børn, hava tit nakað at eta?" Teir svaraðu Honum: "Nei." **6** Hann segði við teir: "Setið út garnið høgrumegin bátin, so skulu tit fáa!" Teir settu tað tá út, og nú vóru teir ikki mentir at draga tað upp, so nógvur fiskur var í tí. **7** Lærisveinurin, ið Jesus elskaði, segði tá við Pætur: "Tað er Harrin!" Táíð Símun Pætur hoyrði, at tað var Harrin, bant hann kyrtil sín um seg - tí hann var nakin - og leyp út í vatnið. **8** Men hinir lærisveinarnir komu við bátinum - tí teir vóru ikki langt frá landi, bert einar 200 alin - og teir sleipaðu garnið við fiskinum eftir sær. **9** Táíð teir nú komu á land, sóu teir kolgløður liggja har og fisk á teimum, og breyð. **10** Jesus segði við teir: "Komið higar við fiski av tí, sum tit fingur nú!" **11** Tá fór Símun Pætur í bátin og dró garnið á land, fult av stórum fiski, 153; og tó at so mangir vóru, skrædnaði garnið ikki. **12** Jesus segði við teir: "Komið higar og fáid tykkum at eta!" Men eingin av lærisveinunum vágaði sær at spyrja Hann: "Hvør ert Tú?" Tí teir skiltu, at tað var Harrin. **13** Jesus kom tá og tók breyðið og gav teimum tað, somuleiðis fiskin. **14** Hetta var nú triðja ferðin, Jesus opinberaði Seg fyri lærisveinum Sínum, eftir at Hann var risin upp frá hinum deyðu. **15** Táíð teir høvdu etið, segði Jesus við Símun Pætur: "Símun, sonur Jóhannes, elskar tú Meg, meir enn hesir?" Hann svaraði Honum: "Ja, Harri, Tú veitst, at eg havi Teg kæran!" Tá segði Hann við hann: "Føð lomb Míni!"

16 Uppaftur segði Hann við hann, aðru ferð: "Símun, sonur Jóhannes, elskar tú Meg?" Hann svaraði Honum: "Ja, Harri, Tú veitst, at eg havi Teg kæran!" Tá segði Hann við hann: "Ver hirði hjá seyði Mínum!" **17** Hann segði triðju ferð við hann: "Símun, sonur Jóhannes, hefur tú Meg kæran?" Pætur varð tungur, tí Hann triðju ferð segði við hann: "Hefur tú Meg kæran?" og hann segði við Hann: "Harri, Tú veitst alt, Tú veitst, at eg havi Teg kæran!" Tá segði Jesus við hann: "Føð seyð Mín! **18** Sanniliga, sanniliga, sigi Eg tær: Táíð tú vart yngri, gyrði tú teg sjálvur og fórt, hagar tú vildi; men táíð tú verður gamal, skalt tú rætta út hendur tínar, og annar skal gyrða teg og leiða teg, hagar tú ikki vilt." **19** Hetta segði Hann fyrri at vísa, á hvønn hátt hann skuldi doyggja fyrri at dýrmeta Gud. Og táíð Hann hevði sagt hetta, segði Hann við hann: "Fylg Mær!" **20** Pætur vendi sær og sá, at lærisveinurin, sum Jesus elskaði, kom aftaná, hann, sum lá við bróst Hansara við kvøldmáltíðina og segði: "Harri! Hvør er tann, ið svíkur Teg?" **21** Táíð Pætur nú sá hann, segði hann við Jesus: "Harri, hvussu verður tá við hesum?" **22** Jesus svaraði honum: "Um Eg vil, at hann skal liva, inntil Eg komi, hvat kemur tær við tað! Fylg tú Mær!" **23** Tí kom hetta orðið út ímillum brøðurnar: "Hesin lærisveinur doyr ikki!" Og Jesus hevði tó ikki sagt við hann, at hann skuldi ikki doyggja, men: "Um Eg vil, at hann skal liva, inntil Eg komi, hvat kemur tær við tað!" **24** Hetta er lærisveinurin, ið vitnar um hetta og hevur skrivað hetta; og vit vita, at vitnisburður hansara er sannur. **25** Men eisini er mangt annað, sum Jesus hevur gjørt; skuldi tað verðið skrivað, hvørt fyrri seg, haldi eg, at allur heimurin hevði ikki rúmað bókunum, ið tá høvdu verðið skrivaðar.